திருவரத்துறைப் புராணம்

O23:38.211T
N11

367.2.1911

ஓம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை

என்றவழங்கும்

திருவரத்துறைப்புராணம்.

இஃது

ஷை திருவரத்துறைவாசியாகிய

[illegible]

குமாரர்

அரங்காசாரி யெனவழங்கும்

ரெங்கசாமி அய்யங்காரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஷை ஸ்தலாபிமானியாகிய

வி. சுப்பராயதேசிகரவர்கள்

பொருளுதவியைக்கொண்டு

ஷை ரெங்கசாமிஅய்யங்காரவர்களால்

சிதம்பரம்

C. S. சதாசிவம்பிள்ளையினுடைய

சண்முகசுந்தரவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை அணா அ.

1911௵ மேமீ 1உ.

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
ஆகஸ்டு மாதம் வருடம் 83
செப்பனிட்டு முடித்த
செப்டம்பர் மாதம் வருடம் 83
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௧)

ஈர்வார்சடைதன்மேலிளம்பிறையணிந்தவெம்பெருமான்
சீருஞ்செல்வமுமேத்தாச்சிதடர்கடொழச்செல்வதன்றால்
வாரிமாமலருந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே
லாருஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௨)

பிணிகலந்தபுன்சடைமேற்பிறையணிசிவனெனப்பேணிப்
பணிகலந்துசெய்யாதபாவிகடொழச்செல்வதன்றான்
மணிகலந்துபொன்னுந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே
லணிகலந்தநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௩)

துன்னவாடையொன்றுடுத்துத்தூயவெண்ணீற்றினராகி
உன்னிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றாற்
பொன்னுமாமணியுந்திப்பொருபுனனிவாமல்குகரைமே
லன்னமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௪)

வெருகுரிஞ்சுவெங்காட்டிலாடியவிமலனென்றுள்கி
யுருகிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றான்
முருகுரிஞ்சுபூஞ்சோலைமொய்ம்மலர்சுமந்திழிநிவாவி
னருகுரிஞ்சுநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௫)

உரவுநீர்ச்சடைக்கரந்தவொருவனென்றுள்குளிர்ந்தேத்திப்
பரவிநைபவர்க்கல்லாற்பரிந்துகைகூடுவதன்றாற்
குரவமொய்ம்மலர்ச்சோலைக்குளிர்புனனிவாமல்குகரைமே
லரவமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௬)

நீலமாமணிமிடற்றுநீறணிசிவனெனப்பேணுஞ்
சீலமாந்தர்கட்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றால்
கோலமாமலருந்திக்குளிர்புனல்வாய்மல்குகரைமே
லாலுஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௭)

செழுந்தண்மால்வரையெடுத்தசெருவலியிராவணனலற
வழுந்தவூன்றியவிரலான்போற்றியென்பார்க்கல்லதருளான்
கொழுங்கனிசுமந்துந்திக்குளிர்புனல்வாய்மல்குகரைமே
லழுந்துஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௮)

நுணங்குநூலயன்மாலுமிருவருநோக்கரியானை
வணங்கிவைகுவார்க்கல்லால்வந்துகைகூடுவதன்றால்
மணங்கமழ்ந்துபொன்னுந்திவருபுனல்வாய்மல்குகரைமே
லணங்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௯)

சாக்கியப்படுவாருஞ்சமண்படுவார்களுமற்றும்
பாக்கியப்படகில்லாப்பாவிகடொழச்செல்வதன்றால்
பூக்கமழ்ந்துபொன்னுந்திப்பொருபுனல்வாய்மல்குகரைமே
லார்க்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (௰)

கறையினார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னறையும்பூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தர்தம்வினைபோய்ப்
பறையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைவைத்தும்வல்லார்க்கே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருவரத்துறை திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளைக்கடலுள்ளெழுநஞ்சுண்ட
வுடலுளானையொப்பாரிலாதவெம்
மடலுளானையரத்துறைமேவிய
சுடருளானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௧)

கரும்பொப்பானைக்கரும்பினிற்கட்டியை
விரும்பொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா

5

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS ... MAY 1911 ... MADRAS

வரும்பொப்பானையரத்துறைமேவிய
சுரும்பொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௨)

ஏறொப்பானையெல்லாவுயிர்க்குமப்பனை
வேறொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
வாறொப்பானையரத்துறைமேவிய
நீறொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௩)

பரப்பொப்பானைப்பகலிருணன்னிலா
விரப்பொப்பானையிளமதியுடைய
வரப்பொப்பானையரத்துறைமேவிய
சுரப்பொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௪)

தெய்யொப்பானைச்செப்பிற்சுடர்போல்வதோர்
மெய்யொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
வையொப்பானையரத்துறைமேவிய
கையொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௫)

நிதியொப்பானைநீதியிற்கிழவனை
விதியொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
வாதியொப்பானையரத்துறைமேவிய
கதியொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௬)

புனலொப்பானைப்பொருந்தலர்தம்மையே
மினலொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
வனலொப்பானையரத்துறைமேவிய
கனலொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௭)

பொன்னொப்பானைப்பொன்னிற்சுடர்போல்வதோர்
மின்னொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
தன்னொப்பானையரத்துறைமேவிய
நன்னொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௮)

காழியானைக்கனவிடையூருமெய்
வாழியானைவல்லோருமென்றின்னவ
ராழியான்பிரமற்குமரத்துறை
யூழியானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௯)

கலையொப்பானைக்கற்றார்க்கோரமுதினை
மலையொப்பானைமணிமுடியூன்றிய
வலையொப்பானையரத்துறைமேவிய
நிலையொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங் கலந்துந்திவருந்நிவவின்கரைமே, னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுந்நிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே, நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுத்தார்நரைத்தாரிறந்தாரென்றுநானிலத்திற், சொல்லாய்க்கழிகின்றதறிந்தடியேன்றொடர்ந்தேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே (௧)

கறிமாமிளகும் மிகுவன்மரமு மிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே, னெறிவார்குழலாரவர்காணநடஞ்செய்னெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே, வறிதேநிலையாதவிம்மண்ணுலகினரனாகவகுத்தனைநானிலையேன், பொறிவாயிலிவ்வைந்தினையுமவியப்பொருதுன்னடியேபுகுஞ்சூழல்சொல்லே. (௨)

புற்றாடரவமரையார்த்துகந்தாய்புனிதாபொரு வெள்விடையூர்தியினா, யெற்றேயொருகண்ணிலனின்னையல்லானெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே, மற்றேலொருபற்றிலனெம்பெருமான்வண்டார்குழலாண்மங்கைபங்கினனே, யற்றார்பிறவிக்கடனீந்தியேறியடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௩)

கோடேர்கோங்கலர்வேங்கையலர்மிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே, னீடேர்சோலைநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனேநினைவார்மனத்தா, யோடேபுனற்கரையாமிளமையுறங்கிவிழித்தாலொக்குமிப்பிறவி, வாடியிருந்துவருந்தல்செய்யாதடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௪)

உலவுமுகிலிற்றலைகற்பொழியுமுயர்வேய்நிறையுமொழுகுநிவவின்கரைமே னிலவுமயிலாரவர்தாம்பயிலுநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே

புலனைந்துமயங்கியகங்குழையப்பொருவேலோர்நமன்றமர்தாநலியலமந்துமயங்கியயர்வதன்முன்னடியே னுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௫)

ஏலமிலவங்கந்தக்கோலமிஞ்சிமிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே னீலமலர்ப்பொய்கையிலன்னமலிநெல்வாயிலரத்துறையாயொருநெல், வாலூன்றவருந்துமுடம்பிதனைமகிழாதழகாவலந்தேனினியா, னாலநிழலிலமர்ந்தாயமராவடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௬)

சிகரமுகத்திற்றிரளாரகிலுமிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே னிகரின்மயிலாரவர்தாம்பயிலுநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே மகரக்குழையாய்மணக்கோலமதேபிணக்கோலமதாம்பிறவியிதுதா, னகரமுதலின்னெழுத்தாகிநின்றாயடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௭)

திண்டேர்நெடுவீதியிலங்கையர்கோன்றிரடோளிருபஃதுநெரித்தருளிச், செண்டாடியிடவல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே, பண்டேமிகநான்செய்தபாக்கியத்தாற்பரஞ்சோதிநின்னாமம்பயிலப்பெற்றே, னண்டாவமரர்க்கரசேபெருமானடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௮)

மாணாவுருவாகியொர்மண்ணளந்தான்மலர்மேலவன்றேடியுங்காண்பரியாய், நீணீண்முடிவானவர்வந்திறைஞ்சுநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே, வாணார்நுதலார்வலைப்பட்டடியேன்பலவின்கனியீத்ததுபோல்வதன்முன், ஆணோடுபெண்ணாமுருவாகிநின்றாயடியேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே. (௯)

நீரூருநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனைத் தேரூர்நெடுவீதிநன்மாடமலிதென்னாவலர்கோனடித்தொண்டனணன்னி, யாரூரனுரைத்தனநற்றமிழின்மிகுமாலையொர்பத்திவைகற்றுவல்லார், காரூர்களிவண்டறையானைமன்னரவராகியொர்விண்முழுதாள்பவரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்புகழ்.

திருவரத்துறை.

சுருவிளைக்கனிட்டினிதழைத்தியற்
கவிசொலிச்சிரித்-துறவாடி
களவுவித்தையிட்டிளமுருக்கிமுற்
கருதிவைத்தவைப்-பலைசேரத்
தறுகணிற்புரித்திருக்கழுத்தறத்
தழுவிநெக்குநெக-குயிர்சோர
சயனமெத்தையிற்செயலழிக்குமித்
தருணிகட்கசுப்-படலாமோ
பிறவியைத்தணித்தருளுநிட்களப்
பிரமசிற்சுகக்-கடல்மூழ்கும்
பெருமுனிக்கிரட்பரவுசெப்பதிப்
பிரபலக்கொச்சையிற்-சதுர்வேதச்
சிறுவதிக்ருதக்கவிகைகித்திலச்
சிவிகையைக்கொடுத்-தருளீசன்
செகதலத்தினிற்புகழ்படைத்தமெய்த்
திருவரத்துறைப்பெருமாளே.

௭

திருமாந்துறை

ஆங்குடல்வளர்த்தீங்குடல்செகித்து
ஆய்ந்தகளர்சிந்தைத்-தடுமாறி
ஆர்ந்தவுடன்கல்வாங்கவுமதித்து
ஆண்டுபலசென்று-இணையோடே
ஏங்கிருமலக்குளிங்குடல்சொரிந்து
ஓய்ந்துணர்வழிந்து-யிர்போமுன்
ஓங்குமயில்வந்துசேண்பெறஇசைந்து
ஊன்றியபதங்கள்-தருவாயே
வேங்கையுமுயர்ந்ததிம்புனமிருந்த

வேந்திழைமயிலின்ப-மணவாளா
வேண்டுமவர்தங்கள்பூண்டபதமிஞ்ச
வேண்டியபதங்கள்-புரிவோனே
மாங்கனியுடைந்துதேங்கவயல்வத்து
மூண்புனல்செல்லிமோத-வளமோட
மாந்தர்தவரும்பர்கோன்பரவிநின்ற
மாந்துறையமர்ந்த-பெருமாளே.

வாலிகண்டபுரத்தைத் துதித்து இத்தலத்தைத் துதித்தகால் இப்புராணத்திற்கூறிய திருமாந்துறையேயாம்.

இத்தலத்தை சிவக்ஷேத்திரவிளக்கமுதலியவற்றில் திருமாந்துறையென்றும் வழங்குகின்றது.

ஆதிசேடன்றுதி.

ஐந்தலை ஓரைந்தலை ஐந்தலை யென்னவைந்து வாயிலு
ண்மைந்தனை, ஐந்நூரன் வந்தோன் வந்தனன் என்னவைந்
துவாட்டமாய்வந்தான்; முத்திபெறுசனைக் குரியதே வனே முனுங்க
ணம்பிசெல்வா என்றனும், சிந்தையே ஈற்றன் ஒருவனாயவர்வரச்
சேடனும் மணமிசைப் படித்தான். (க)

திபாகமன்னனும் மருவினதன் றுதனுஞ் சம்புத்
தாகமுற்றதோர் சனும்வாயுவின் றலத்துமேனன்றுறு
மேகமுற்றவார்கயத்துவருடன் கூடியேயெழில
பாகமுற்றிருவாயினார்த்துறை லிங்கமூர்த்தியே.

வால்மீகன்றுதி.

வெள்ளிக்கொன்றுடைம் கையும் வெண்மதியவனு
வெள்ளிகொண்டிடும் நெறியும் வேண்டுறைநாதனும்
வெள்ளைகொண்டில் வேட்டுக் கிடத்தில்ஈன்ற
வேளையாகும் மாந்துறையும் விரும்பினேயனே.

குருநமசிவாயரருளிய பரமரகசியமாலை.

திருவரத்துறையின் முத்திரைச்சமைத்த சிவிகையுஞ் சங்குமெதிரே, வாருகுனெறிக்கப்புகலி காவலர்க்கு வழங்கிய

வன்மையான்மறவே, அருமறைப்பெரியோர் மாதவமுனிவ
ரடைந்திடுந் தில்லையம்பதிவாழ், மருவரைக் கயிலைக்கிறைவனே
பொன்னம்பலவனே பரமாசிரியனே.

ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீவட வ்ருக்ஷமிரி வஸதிவட வாஸோபி
ஸோத நதீ தீரவஸிஷ்ட வாஸ நாதா:।
ஸிவத ஸ்ருஷ்டிக முராவரிவாவாய:॥
தீவுவாபரி நாயகனாரதைரநுவாரிதஜர்ஷுா

முகவுரை.

அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்த சொரூபராகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுத் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கும் சிவஸ்தலங்களுள் கவிராட்டின்கண் சிகமேன்மையுற்று விளங்குந்தலமாம் இது சிவாநதிக்கரையிலுள்ளது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் முதலிய மூவராலும் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றது. நெல்வாயில் அரத்துறையென்றும், பிரமகைவர்த்தபுராணத்தில் தேவர்களுக்குச் சொன்ன சிவஸ்தோத்திரமகிமையில் பஞ்சபூதஸம்மிச்ர சிவஸ்தலமென்றும், வடவாலக்ஷேத்திரமென்றும், ஊர்திகாசியென்றும், திருவள்ளுவநாயனார் முதலியோர்களை பெற்ற கலைமகளவதாரமாகிய ஆதியென்பவரது ஜீவத்துவத்தையொழித்து முத்தியளித்தகாரணத்தால் முத்திக்ஷேத்திரமென்றும் கூறுந் திருநாமங்கள் வாய்க்கப்பெற்றது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தோடு இவ்வரத்துறையை நோக்கித் தெரிசிக்கவருங்கால் வழிநடந்துவந்த சிரமத்தோடு மாறன்பாடியில் வந்தமர அதனைப்பொருத திருவரத்துறையப்பர் நெல்வாயிலிலிருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு "ஞானசம்பந்தனம்பாலணைகின்றனமான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடையான சின்னகம்பாற் கொண் டருங் கவிக்கோனவன்பாலுய்த்து கொடுமென அருளிச்செய்து அவ்வாறே ஞானசம்பந்தருக்கும்

MADRAS

ரப் மகிழ்ந்தளிக்குமவைகொள்ளலாகும் கொண்டுத்தல்லைய்வாபெறா அனுக்கிரகித்து முத்துப்பல்லக்கும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னமும் கொடுக்கப்பெற்றது. ஆதிச்சன்ற திருவாவடுதுறை திருமாந்துறை திருஆடுதுறை திருவிடைத்துறை திருக்கரத்துறை என்னும் ஆறு துறைகளுள் தொட்டக்கிருத்தலால் சப்த துறைகளுள் வழங்கப்பெற்றது. ஆதிசேடன் வால்மீகர் ஆதிசங்கராசாரியர் அருணகிரிநாதர் முதலியோர் வணங்கித்துதித்து அஷ்டசித்திகளை யடைந்தது. சேரசோழ பாண்டியர்களால் சிவக்குறிதாபித்துப் பூசிக்கப்பெற்றது. விஸ்வாமித்திரரும் வசிட்டரும் தீர்த்தபுரீசர் முன்பாக வரதஞ்செய்து அனேக அற்புதங்காட்டியது. ஆதிசேடன்பூசித்த காரணத்தால் அரவத்துறை யெனவும் பெயர் வழங்குகின்றது.

சப்தரிஷிகளும், விக்னுவும், சனிபகவானும், அங்காரிகனும் பூசித்துமேன்மை யடைந்தது; இத்தகைய அனேக ஐதிகங்களோடு விளங்கிய இத்தலத்திற்கு சுமார் 400 பாடல்களுள்ள புராணத்தைத் திருத்தி அச்சிடவேண்டுமென்று கேட்கத்தோடு இவர் வற்புறுத்தியபடியால் ஸ்ரீ ஆனந்தராயசிமேடு ஸ்ரீவரத்துறைநாதர் திருவருட்டுணைகொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து வி. அ. சுப்பராயதேசிகர் அவர்கள் பொருளுதவியால் அச்சிடப்பட்டது. சிவபத்திமான்கள் இப்புராணத்தையன்போடு படித்தும் திருவரத்துறையைத் தெரிசித்தும் ஆராதித்தும் போகமோக்ஷங்களை யெய்துமாறு திருவருளை வழுத்துகின்றேம். சுபம்.

புராணிகர்கருத்து.

பெரியனைத் தாரும் பெருகிய ஞானர் பேசாநற் றலங்களாயம்
திரும், பெரியதினைத் தாரும் பேருளார்மூவர் பேர்சொலிப் பாடிய
தலங்கள், பெரியதா தாரு நந்திபெம்பெருமான் பேசிடும் பெ
ரிய நற்றலங்கள், பெரியதிதனதோ பேசவே வேறு பெரும்புவி
யுலகு மொழித்தும். (௩)

சூரியவம்சத் தோன்றற் றொன்முசு குந்தனென்பான்
பாரியவாரூர் தன்னிற் றியாகரைப் பதிட்டை செய்தான்
சூரியன் புதல்வ னருஞ் சுக்கிரீவ னாமத் தோன்றல்
பேர்பெற விளக்கு வித்த வெழிலைத் துறைமற் றீதால். (௫)

ஆதலால் தலத்தின் மேன்மை யாரா லுஞ்சொல்லப் போமோ
ஓதியபிருகம் புள்ளை இண்டரன தலங்க ளெல்லாம்
தீதகன் மிகவகற்றிப் பிறவியைத் தீர்க்குமென்றா
ஆதவன் மகன்றலந் தானிலைமைபலனை யியலாரரே. (௬)

பதவிக்குப் போகத்தக்க பக்தநெறி யிதென் றீச
னுதவிய துறையில் வேழ முகத்தகுப் புரிக ளேழும்
கதவுதலாகக் கொள்ள கைலையன் கருதித் தந்தா
னிதுவென வெண்ணிக் கொண்டே யீசர் தாளடைய நன்றே. (௭)

இன்னதிக் கிச்சை கொண்டே யிருடிக ளிவண் வந்தார்
இன்னதிக் கிச்சைகொண்டே யிசைமணம் வராகஞ் செய்தான்
இன்னதி தன்னிலாடி வெற்றிக் கந்தை பலந் திரட்டி
இன்னதிக் கேடயிலிது வெழிற்றுறை அறையோ ரேழும். (௮)

௯.

உடையார்பாளய ஸமஸ்தான
வித்துவானும்கம்பராமாயணப்பிரசங்கியுமாகிய
வீரசைவுக் கனகசபைக் கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

சீரோங்கு தெய்வச் சிவக்ஷேத்திரமதனு
ளேரோங்கு செல்வயர்த் துறைக்குப் பாரோங்க
மன்னுபுராணமமைத்த மாணரங்கசாரியென்பா
ருன்னியுரைத்தாருணர்ந்து.

சம்பந்தர் நன்முத் தண்டிகையைப் பெற்றுவப்பா
னின்பம் பொருந்து தமிழ்ப்பதி — என்பாவால்
சீராத் துறைசிறக் செப்பினனல்லரங்கா
சாரியவனன் பிற்றழைத்து.

தஞ்சாவூர் கோட்டை மஹாவித்துவான்,
மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ கணபதியாப்பிள்ளை யவர்கள்.
இயற்றியது.

சங்கு நிறைத்தசிவமின்னாருனாத் பேருருவாத்
தங்கு மரத்துறைசீர் தாமிசைத்தான் - பொங்குதமிழ்
நல்லரங்காசாரியெனு நாமத்தோன் சேதிடத்தும்
நல்லோரும் வாயன்பின் வாய்த்து.

சன்றுசொல்லார் வித்துவசிரோமணியாகிய
மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ மே. சண்முகப்படையாச்சியவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

வலஞ்சுழிவிநாயகக்கடவுளை வாழ்த்தி
சலஞ்சூழ்புவியிற்சகலருமதிய
நிலத்தனிற்பரமனீடித்துறைபு
நிலைமைமதநிறைசீர்த்திருவெவைக்குத்
தெண்புவியினெத்தமிழ்தனிற்றந்திச
முன்புளபுராணமெபாழிவழிசரட்டி
பின்பமாச்சொல்லொலவிளங்குசவரன்மீக
னன்புடனத்தியக்கமிழ்த்துரைப்பா
சொல்லியிசனித்தகத்துயர்வை
நல்லதாச்சொல்வேலுமாயித்தனி
லப்புகியதனிலைசித்தமாலயம்
பம்புதமைதமைப்பகருதற்கெளிதோ
சொல்லுதற்கவற்றைச்சொருவன்செடன்
வல்லவேயபாறும்வாரிதிப்புவியிற்
நல்லியமாகச்சொல்லொருதாயுமாம்
வல்லுநர்வருத்தவழிமுறைப்படியே
வேட்டுவெனநவேம்மநுணியவரே
சொல்லுவவென்னவநருதிரான்முறையின்
கல்லெதன்றெவருமாயப்புதம்பெரிய
பிரமனைவர்த்தப்பெருதாலதுட

சுரர்தமக்குரைத்தசொல்சிவத்தோத்திரத்
தறைவதுகேண்மதியறைவதுகேண்மதி
யெல்லைதீர்புகழ்பெறுமிசைமுதுகுன்றத்
தொல்லுமவ்வூர்க்குச்சுத்ததென்மேற்கு
நல்திருமுட்டநகர்க்குமேற்றிசை.
வல்லநல்வசிட்டர்வாழ்துறைக்கீழ்பால்
நல்லூர்வில்வநதிக்குநேர்தெற்கு
நெல்வாயிலாத்துறைநீடுமத்தலத்தான்
சொல்வார்வாகதிகயப்பர்வடக்கிற்
பல்லாண்டாகப்பாரினன்றுதிமே
தெள்ளுவெள்ளாறுநீர்த்தடமதாகு
முன்னிலக்குறுநர்க்குறுகதியளிக்கு
மறுகுதோலணிந்தவாத்துறைநாதரோ
டறிவுருவம்பிகையானந்தநாயகி
பிரியமாய்க்குடிபெயர்ந்திடத்துறைவ
குரியவத்தலத்தாலுணர்வுறப்பெரிதாக்
திருநெறித்தமிழ்முறைத்திருப்பெயர்புனைந்த
வரியசெய்மூவருமருளுதேவாரமும்
பெற்றதாலதனைச்சொற்றிடற்கெளிதோ
வாதிசங்கரர்தானருந்துதிசெய்தார்
காதலாற்றிருப்புகழ்விருந்தேறுரைத்தார்
செப்பினர்குருநமசிவாயகுரவரும்
தப்பில்வான்மிகியொளிர்தருமனத்தனுந்
திருத்தமாப்பூசைசெய்தமக்குற்றார்
பெருந்தகச்சேரசோழப்பாண்டியர்
பேருடனலயப்பிரதிட்டையுஞ்செய்தார்
சீர்பெறுந்திருமயூரமடத்தோருஞ்
செய்தனர்மடங்கள்சோரவடுதுறைச்
செய்தவத்தோருஞ்செய்தனர்மடங்க
ளிருக்குமேயிதற்குத்திருக்கிற்பேர்பத்தே
இத்துறைகீழ்க்கினேன்றுமைமுகசாற்
சித்திவையளிக்குந்திருக்காத்துறையில்
வித்தகவசத்தியர்விதிப்படிபூசை

மெத்தவேசெய்துமேன்மையாமுறுநர்
சித்திரக்கறையிறுந்திகைதமுமாவ்வை
சத்தியவனத்துசாரக்கற்பக
விக்கதின்மேற்கேவிசையுமைமுகசாற்
றிங்குவர்கைத்துறைத்தலத்தாறுது
மறியகெல்வாயிலாத்துறையென்னும்
பிரியமாய்முள்ளொட்டிபேரியதிதுவே
இத்தலமதனிற்பிறந்தோர்பிறந்தோர்
பத்தியின்வசந்துசெய்தவோர்பார்த்தோர்
சத்தியம்பட்சிசஞ்சிவனசுகியாவம்
மெத்தவுஞ்சாறுமேன்மையிற்சேட்டோர்
நித்தியபோகநிலையுறப்பெறுவார்
இத்தலச்சிவனைநிறைந்தபொற்சினாய்
தந்தயாயம்பெற்றாருநாவசம்பந்த
[illegible]
[illegible]
புன்னைமலர்ப்பொய்கை [illegible]
[illegible]
மன்னவர்மாதவர்மகிழ்ந்தவந்தெய்தல்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இறந்தோர்முத்தி [illegible]
பிறந்தனரென்று [illegible]
மற்றிதன்மேற்கே [illegible]
செற்றனர்வசிட்டர் [illegible]
திகழுதென்மேற்கு [illegible]
திகழுகற்றலத்தானே [illegible]
செப்பினவதன்மேற்கே [illegible]
தப்பிலாமன்றுறை [illegible]
இத்தலவடமேல்விசையுமைமுகசாற்
அத்தலமீசரு [illegible]
இத்திக்கவடக்கேவிசைத்தனைமுக்கால்

அகவல்.

தங்குவதாதி சத்திகள் றனையே
இத்தனையேழினு மெழிலெழுமுனிவர்
நித்தமாய்ப்பூசை செய்துமாதனுள்
மெத்தவும்பெருமை மிகுத்தனவென்றுச்
சுத்தநற்புராணத் துத்தகவிரித்த
டமிழ்நிலையொத்த நம்மொழிபக்னி
னித்தகவாகவியப்பினுறுமெனி
னிதநிப்வாசமெல்வாயரத்துறை
தகவுறுவைகாவ சமயத்தவிளுப்
பகர்வுறுபுரத்துவாச சேத்திர
வரங்காசரியபிதானப்
பெருந்தகைபென்றும் பெருந்தவத்தோனே.

அகவல்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவரத்துறைப்புராணம்.

காப்பு.

திங்கள்வ குழவி சேருஞ் செவ்விய தந்தச் சோதி
தங்கிமெய் சரத்தாள் முன்னுட் சத்தனை வச்சி றுத்தோன்
புங்கவர்க் கபய மீந்த புனிதவெண் ணீற்று மேனித்
துங்கவா ரமுகத்தோன் பாதத் துணையடி தலைமேற் கொள்வாம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

பூமேவு நிலைமுகநய நெறிமாது மகபதியும் போற்று மின்ற, ஏமேவு முத்தியினை யுய்ப்பெறுவான் யாதுமெழு தருமுன் யாரும் பாமேவு கருணைபொழி தருகவென வேண்டவருட் டானவனைத்தொலைத்து மாமேவு மாமுகத்து வலஞ்சுழிப்பெ விநாயகனை வாழ்த்தி வாழ்வாம். (க)

சுப்பிரமணியவணக்கம்.

புயலேறும் பூங்காவின் மருமகனென் றிடுங்காதல் பெர விழிநிறப்புக் குயிலேறு மொழிமகளை மணமேற்றிக் களித்திருந்த குரப்பேட விரமனை, வெகிலேறு மெயிலேறு மரத்துறையில் வெறுப்படியார் பிகலை வரிந்த, மயிலேறும் பெருமானை மயிலே றவின்கோலை வணங்கிவாழ்வாம். (உ)

பரசிவவணக்கம்.

சீர்த்திமிகு மரத்துறையிற் றிருஞானசம்பந்தர்சிவிகையோடு,
மார்த்தவிய திருச்சின்னக்கொடுத்தருளு பண்ணவடியவர் தமக்
குப், பூர்த்திமிகு மின்பளித்துப் பின்னுமப்பொன் னடிநீழலைப்
புரிந்தளிக்குஞ், சித்தபுரி யீசர்திருவடிமலரை முடிமலர்மேற்
சேர்த்து வாழ்வாம். (௧)

பராசத்திவணக்கம்.

வரத்துறைதேண் டியபேர்க்கு வுண்டமிழுஞ் செந்திருவும்
வாய்ப்புமென்றுங், கரத்துறைநெல் லிக்கனிபோற் கைக்கனி
த்தே மென்மையெனாக் களிப்பினிய, வரத்தனையின் சிரத்து
றையுங் கருணை நாடியோள் மேம்பிலாத, வரத்துறைவா ழானை
ந்த நாயகிதாண் மலர்முடிமே லணிந்துவாழ்வாம். (௨)

சண்டேசர்வணக்கம்.

சண்டியீசர்த்துவை நினைக்கண்டா லெனைக்கண்ட தனை
மையா யன்றி, புண்டரிகா மலையாவு முனையன்றி யார்க்குரியே வு
லைப்பாரென்று, சண்டிகாப்படுனைப் தொடையன்முதற் றா
ட்பெற்றேகளினுமின்றி, சண்டிகேசுவரர் திருத் தாண்மலரைச்
சென்னிமிசை தரித்து வாழ்வாம். (௩)

சமயாசாரியவணக்கம்.

காசினிமி லுள்ளமலர் சிவதலங்கடம்பைச்சருதிக் கண்டு பா
டிப், பூசனைசெய் தவரவரைப் புகழ்ந்தேத்திப் புதைக்கிற் புக
ழே தந்த, விசரெனுஞ் சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்பிரானொழி
லாரூரர், யோசனைசொன் மாணிக்க வாசகரே டிவர்தாளே யுள
த்தில் வைப்பாம். (௪)

பாயிரமுற்றிற்று.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
9 MAY 1911
MADRAS.

உ

சிவமயம்.

புராணவரலாறு.

சொல்லுநற்கவி சுருணையாச் சோர்வின்றித் தூய்தா
மெல்லை யிற்புகழெய்திடப் பாவல ரேத்த
வல்லைமைக்கருள் மாமுகத் தவிரடி வாழ்த்தித்
தொல்லை கானுள வடமொழி தமிழிற்சொல்வேன். (௧)

திருமடந்தைதன் காதலன் றிகழ்மல ருந்தி
மருவு நான்முகன் வாயுறை வாணியை வாழ்த்தித்
தருவு சேரிலா வீகையா வரத்துறை தனிமை
யிருவி சும்பிடை மவனியிற் புராணம திசைப்பேன். (௨)

செப்பு நற்றல மிருப்பிடத் தேர்ந்துற வெவ்வனி
லொப்புறுத்திரு முதுகுன்ற நிருதியென் றுரைப்ப
வைப்புறுந்திரு முட்டமாம் பதிக்குறு மேற்குத்
தப்புறுந்திரு வதிட்டூர்தந் துறைக்கெதிர் கிழக்கு. (௩)

வேறு.

எல்லையாம் வில்வ நதியெனு நல்லாறிதற்குத் தென்மேற்
கெனவிசைப்பர் சொல்லிவா முமமை யளந்திடவந்த சதுவேத
திற் குத்தரத் தலத்து, நல்லவான் பிதர் சேடனுஞ் சனிய
னொடு மிழைத்திடு பெருமை, செல்லுமாயத் தற்ற வரத்து
றை மகிமை யாவரே புகழ்ந்திடற் பாற்றே. (௪)

வேறு.

முன்னந் சொன்னது பிரமகை வர்த்தமென் றுரை
தரு முதுநூலி, னன்னர் தேவருக் குரைத்தசோ ரிச்சிவதோத்
திர மீபத்தனிற், பன்னு நாலினிற் பகர்த்திடு சரிதத்தைப்
பலரும் தரும்வண்ணம், மன்ன நற்கதை யாமென நந்திவான் மீக
ருக் கறைந்தாரால். (௫)

வேறு.

வேண்டினர்க்கதை வடமொழி வகையினால் விரித்தார்
நீண்டு மிக்கதைத் தமிழினாற் குலோத்துங்க வேந்தன்

ஆண்டு கோலிலும் பாடினன் வைணவச் சுருணன்
காண்டு ராடுநெடு மர்க்கவா சாரியாக் கவிஞன். (௬)

குழையும் வெண்ணிலாத் தரளவெண் குடைமிழற் றரணி
வழியி னுதலாக் காண்டவன் றுலோத்துங்க வள்ளல்
விழைவு கொண்டபின் னித்தல மகிமையை விரித்தான்
பழியி லரத்தே ரத்துறைப் பதியின்சீர் பாவ. (௭)

முன்ன ருகிய முதலவ னுகிய முனிவோர்
பன்னு காவிலுக் காவ னுமெயும் பெருந்தி
வன்னன் மேவிடு கயிலைவாழ் நந்தியெம் வரதன்
சொன்ன வாறதென் மொழியினுஞ் சொலகெனச் சொற்றேன் (௮)

வேறு.

அவையடக்கம்.

மழைபொழி யருந்திபோனர் மந்திர மருவுற லுறலால்
விழைவொடு சேர்ப்ப தல்லால் விலக்குவ தின்றே வேலை
கழையென்னக் களைக்கத் தேரோர் கன்டுனை நானி லக்கில்
செழிவுள தெனினு மின்னு மியல்வல்லோர் தேறப ரன்றே. (௯)

வின்மெபர் குருடனேக வீழ்த்தலைக் காண்ட தேவல்
இன்டிற மாகச் சேருஞ் செயலினச் செயலைப் போலப்
பண்டைபோர் பகர்ந்த தலப் பருத்தளி யாதியாலு
மின்மிசைப் புராணஞ் சொல்ல விழைந்தன னறிவிலேனே. (௧௦)

ஆர்மனை சேறுத் தறு மருவிருட் பூவுந் தறும்
பார்பய ரேறுத் தறும் பரித்தலைக் கொள்வர் போலத்
தேரிலா தடியேன் சொல்லும் தெளிவிலா தெனினு மிந்நூல்
சீர்மிகச் சிறந்தோர் யாருஞ் சிறப்பெனக் கொள்வ ரன்றே. (௧௧)

வேறு.

சொல்லு மிக்கதை கருணைமே தலமென தறிவைக்க
தொல்லை நீக்கிடுஞ் சொற்குறை மேவினு மிக்சொ
லல்ல வீக்குறு மரத்துறைச் சரிதமென் றுய்த்தே
யெல்லை யோர்களு மிக்கதை யேற்பிர் யினிதின். (௧௨?)

வேறு.

சுத்தவெண் ணிலவைப் பெற்ற கருணைப்பா லாழி தன்னை
மத்தினு லுழக்கி வானோர்க் கமுதருட் டிருமான் மாது

வித்தக மிசைத்து நந்தி யெவ்வகை வருணத் தோருஞ்,
சத்தியம் விட விந்நூர் சகலமு மாய்ய வென்றே. (௧௩)

நூற்பயன்.

வேறு.

கண்ணுதல் னருள்கைக்கோன் காசினியி லரத்துறையூர்
கலந்து வாழ்வோர், வெண்ணுபாரத்வாச கோத்திரத்தான் காண்டு
ரா னிரங்கா சாரி, பண்ணுதமிழ்ப் புராணமிதைப் பரிவுடனே
பகர்ந்துரைத்தோர் படித்தோர் கேட்டோர், வன்னமுடனெழு
திவைத்தோர் வாக்கிஞேர் வீடுறு வாழ்க மாதோ. (௧௪)

புராணவரலாறுமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௧௪.

தலவிசேடம்.

ஜக்தி தத்தினு மதிகமா மமைய மருத
ஞானத் தத்துவத் ததிகமா மரத்துறைத் தலத்த
தீர்த்த லத்திதயத் ததிகமா மரத்துறை நாத
னொக்கி லத்தலை யுரைத்தன் செய் தலகிலை யங்கள். (௧)

வேறு.

இத்தலப் பெருமை பெரிதன்றோ புனைந்தா லெழிலுடை
காவலூர் நம்பி, சித்தமாய்ச் செய்தார் சிறப்புடனடக்கா றுதித்
தவர் சிவனை விதித்தோர், சத்திய நிறைந்தார் சகலரும் பதவி
சாயுச்சியஞ் சரணை யென்றார் மேத்தமே ஞானத்தோர் வேதாள
முதற்கள் மேவவு காணவுமிதே. (௨)

சாதியிற் பிராமண மணிகளில் வயிரஞ் சாற்றுறு புஷ்பமேற்
சாதி, நீதியி லரசர்களிற் சக்கர கீர்புவி தலைப்பு மொப்பரத்,
காதுகொள் புனித சங்கரன் கைலைபாலு லடர்ப்பவி பதினிலே
புள்ள, மேதகு தலங்க ளனைத்தினு மதிகம் விளம்புவார் திரு
வரத் துறையே. (௩)

பிறப்பினுல் மரண மாவதாற் சிவதை பெறுதலாற் பாப்பதி
ஆலும், பிறப்பிலா ஞானப் பதவியைப் பண்புவா ரெய்திடார் பிற
வியிற் பாரிற், சிறப்பினு லுடைய புலவர்கள் சொல்லுஞ் சேர்
தல மைமர்ந்தமொன்றுகி, வெறிப்புறு கற்பின் மங்கையர் போல
விழியினுற வெய்தியித் தலமே. (௪)

புகழைக் கினுக் கைம்பதி புகன்றது மறிதாய்
பேத மன்றிவக் கைக்குமிப் பெரும்பதி யடையும்
ஏது வென்னென வத்தலக் கடையின்முன் னெழுத்தை
யோதி யுற்றிடின் திருவாத் துறையென வுணர்வாய். (௫)

காளத்திரி யருணைப் திருவானைக் காவற்
றுள்ளெ யர்த்திடுந் சிதம்பர தலமுது தரவி
யினை விகலன் மேவிய மருத்துவத் துறையே
கோவி லீற்றினார் மூன்றெழுத்திற்றினிற் கொளுவாய். (௬)

(இ-ள்) காளத்திரி-என்பதில்-தி-அருணை-என்பதில்-ரு-திருவானைக்காவல்-என்பதில்-வ-சிதம்பரம்-என்பதில்-ர-திருவா ருருக்குச் சிறந்த பெயராய-மருத்துவத் துறை-என்பதில்-த்-துறை-ஆகத்திருவாத்துறையெனவருதல் காண்க. (எ-ம்)

காற்றலத்தினில் காவெழுத்தேயெடுத்
நீற்று நற்றல வீற்றினில் மூன்றெழுத்
தாற்ற வேயெடுத் தாகுத லென்னெனின்
சாற்று மேழ்துறை தம்மின்முன்னுவதால். (௭)

வேறு.

பிறக்கி லுத்தல மிறக்கி லுக்கிழி மிறக்கி லும்பெயர் நினைக்கிலும், பிறக்க வும்புவி யில்லை காண்பரம னடியில் வாழ்வுபெறு புனிதரென், றறப்பெ ரும்பல்கு நானு லைக்குமுயிர் போரு முன்னெறுவனஞ்செவி, திறத்த ரத்துறையெ னப்பு கன்றிடவ செவன மில்லையிது காணுமே. (௮)

வேறு.

காது ரைத்திடிற் கன்னகன் மந்திரக் கதியால்
நீத கற்றியே சிவனுஞ் சேர்த்திடு மோக்கம்
யாது மந்திரத் திதமா மாத்துறை யன்பேர்
காது ரைத்திடின் வயிலை யடைவதற் புதமோ. (௯)

வந்து கோற்றுமவன் மீயு மாலயம் வதித்தான்
சிந்தை நன்குடைச் சேடனும் செய்தனன் தவஞ்சூழ்
பந்த ரதன்போற் சின்னமுஞ் சிவினகயும் பதுடைத்தான்
எந்த மூவருஞ் சொல்லிய பாட்டு மிகிதே. (௧௦)

வேறு.

இதற்குரிய பெயர்சப்த சப்தையெனபர் நினைதாறு மெய்ந்நிலை யென்னின், மதித்திடுமு ரைக்கொரிக்கல் காணூழி காசி

தலம் வடவால் சேஷத்ரம், ஆதித்தேசர் தீர்த்தபுரந் திருநெல் வாயாத்துறைதான் றாயோர் சொன்ன, விதித்துரைத்த வன் பீசர் வியந்தவிக்ஙா மங்களமே விரித்துச் சொல்வாம். (௧௧)

பேரொளிவா சதிபுரமே பேசுமரவத்துறையே பெரியோர் சொன்ன, பெருவேபி ரிவைமெய்ப்ப திகழ்ந்திடுபே ரிவைதுப்மைச் செப்பு மென்பாற், காருகவும் புகலபெக்லாங் கண்டறிய நாது ரைத்தேன் ஏருமம் வேத, சீருளாக் தீர்த்தபுர நிருமலன்சீர் யாவருதேதேநிக்மூந்து வாரே. (௧௨)

வேறு.

பால வாசியி லுயிரத் ததிகம்பார் விருத்தை
சால பிற்றதி லுயிரமதிகமித் தலந்தான்
கால தூழியின் காசியா மாத்துறை காண்பா
யாலு டன்வலஞ் சுழிக்கண பதியிங்கு மறிவாய். (௧௩)

தலவிசேடமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௩௪.

தீர்த்தவிசேடம்.

ஆறு பத்து முறம்கொடு மண்மீதில் தீர்த்தமாம்
மாறி லொன்று சேர்வதானந் தலமாதி தடிகளாம்
விறுமாலின் பேர்மின் மேவிநல் வேவுதீர்த்த நித்யமாம்
கூறுமாலின் றேசகத்தி லேத்தீர்த்த தீர்த்தமே. (௧)

வேறு.

அயந்தேர் சேனைக் கடவுளர் சதியில் வேதகாசா னருந்தவம் புரிந்தே, தேய்ந்திலி திருந்த தண்மையர வைபெய், அட்டை மைய மிழ்நதா பெண்பர், தீர்த்திடப் பாவத் தொடர்ச்சியைச் செய்யுத் திருவளர் திக்கைசயே யளிக்கும், வாய்த்தவித் நதிநோ வைஉசத் திலிகாணவ் வானதிக் கண் ணுமவ வாறே. (௨)

வேறு.

அன்னமல ரெனப்பொய்கை யனமத்துளதங் கதில்பெரு காமீ மற்யோ னுதான், சொன்னதுகேள் நீலமலர்ப் பொய்கை யென வுறைதோன்று சொக்லத் தோன்று, பின்னுளதன் வினைந திபா மிதன்பெருமை யாரேனும் பேசற் பாற்றே, நன்னதியோ சவேதமுறும் பன்னதியுஞ் சிறப்படைதல் கவையன்றே (௩)

ஒவ்வொரு தலத்தி லொவ்வொரு வருக்கே போவ்வொரு வாமுதிலியவ்வா, மிவ்வரத் துறையி லினியமா தனக்கு மெழிலுளர் வாதிசே டனுக்கு, மெவ்வகை யருளு மிசைகழி மகட்கு மேத்துவார் மீகனன் முனிக்கும், கவ்வையை யொழித்துக் கருத்தெலா மளிக்கும் காதையைக் கழறல் தரிதே. (ச)

ஆதலா லிக்குப் பிறந்துளோ ரிறந்தோ ரமருடன் வாசமே செய்தோர், இதெலா மொழியத் தானமே செய்தோர் தீர்க்கமாய் மனதிலே நினைந்தோர், சாதியா லிந்நிலை யுற்றவ ரெனினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனினும், மாதிபாம பரம னருளுளன் மோக்க மடைவது திண்ணமென் றறிநீ. (ரு)

எத்தலத் தேனு மிசைமறை யோருக் கெழிற்பசு பரிசம் ஈந்தோர், மெத்தகல் லாடை மேவிடப் பூண்கள் மேன்மையா யீந்திடு பலன்கள், அத்தலன் றொருத் தவர்மையர்த் திரமுஞ் சொற்பமா யாயினு மீண்டு, பத்தியாய்ப் பிதிருக் களித்திடி னவைபல் கட் காயிரத் திரட்டியாம் பலனே. (சு)

அன்னசத் திரங்க ளாலய மமைத்தோ ரமைவுறக் கிணிபுத் புரிந்தோர், பின்னமில் லாம வேலியுங் கல்வாய் பிறழ்விலாக் கடபுகர வழிப்பு, தன்னப வேத பாடசா லையுமே சாந்தோர்ப் பத்தனர் பலன்கள், பன்னவே புரிந்தோ ருலகினி லடையும பலனைப் பகருவ தெவரே. (எ)

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சுக

மூர்த்திவிசேடம்.

முடிபா ராமர வொழுக்கடவுள் முளைகுற மருச் செஞ்சிலையாத் தோரன் முதல்வ னென்றேன், றொடியாலங் கையுடையான் றொண்டனுக்குப் பணியுடையான் றுயோர்ப் பரசுக்கு, செடுநாடுத் துச் சிலிப்பான் பல்லுயிரைப் புரந்தளிக்கு சிவனே யாருன், றொடியணியு முலைசேர்வ வரத்துறையெம் பெருமானுக் கிசைக் லவார் யாரே. (க)

காலனைமுன் னுதைத்தொழித்தான் காமனையுஞ் சுட்டெரித் தான் கருதுந் தக்கன், சிரமெடுத் தொழித்தான் நகர்முகத்தை யுங்கொடுத்தான் சிறந்தவாழிச், சாலவரு மாலமுண்டான் சல சமுதத் பல்லுயிர்க்குந் தந்தை யாருன், பாலரெனும் பன்றிக மைக்காத் தளித்தான் சிவனையல்லாற் பரமன் யாரே. (உ)

வேறு.

அரனவிலா தவறு பதியா யாதி பாசியே யவிலுமவனுப், பிறைவதற் கரிய வினைப்படி யெல்லாம் கெடுத்தலும் விடுத்தலு மவனுப், கன்னகனை யகிபேர் துவிக்கனைக் காக்குங் கருணையங் கடலெனா நிறைந்து, ஞானபகத் வரிதனதுய் கடந்த வொருவனே புராந்தக ரெனவே. (ங)

வேறு.

* பாக மன்னனு மருமை தன்னு தனுந் சம்புப்
பாக முற்றோ ரீசனுங் காப்பினிற் புதிய
மேக முற்றவ ராயுந் திகிரையு மொன்றுமி
யோக முற்றிடு வரத்துறைப் பெருமையா ருரைப்பார். ()

வேறு.

ஒத்தமைத்து மைந்துசான்று மதிமான விசனி
மையந் தாங்கு மைமாறுத்தரா னைந்துமூர்த்தி யாகையால்
னைந்துசென்னி யானைமுக்க வைந்துகாட்டு மொன்றதா
யைந்தமர்ந்த மூர்த்தியா மரத்துறையி றைவனே. (ரு)

மூர்த்திவிசேட முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் அக.

நாட்டுப்படலம்.

செப்பரிய மணமுந் திவனருளைப் பேறுந் தென்மைதவுந் தெள் வமின் திறப்பாக, மெய்யுணர்வரையு மிடியுளார்க் குமக்கு மேம்பட வளித்தது மல்லால், செறித்தன கமல மலரு மே கினர்ந்த னெருமு க்கியிற் கயிலைமன்னா, திகழ்ந்திடு சாவிபோக்குகுஞ் சோறு, காட்டிடச்சிர கூறவும் படுமே. (க)

---

* போகம் என்பது திலக்குறையாய் நிற்கின்றது.

வேறு.

கலைமக ளுருவெனக் கலந்த விண்ணிடை
யிலைமைகொள் மாமுகில் படர்ந்து நீள்கட
லலைதனை மேய்ந்துய ரரியி னுருமாய்
மலையினிற் சூழ்கொடு மருவி யுற்றதே. (௨)

வேறு.

அரத்துறைப் பதியரன் பழுவெனப் பின்னி யன்னான்
இரத்தி னொடும் பொதுனி சிலம்பெனச் சிலம்பிற்
பெருத்த வன்றரு கொடையெனப் பேருல கிடையே
வருத்த நீங்கிடப் பெய்திடும் வளம்பெற மழையே. (௩)

வேறு.

ஆறதன் னதிரு சங்க ளழகிய வோடை யெங்கும்
பேறுபன் னங்கன் மூட்டிப் பெருவெள்ளங் கொள்ள தங்கிச்
சேற்றெள கழனி சேர்ந்து செழும்புன லாற்றி னூடே
காறிகழ்க் கடலைக் காணக் கங்கைபோ லேகு மன்றே. (௪)

கானக மயில்க ளாடுங் காவியில் கமலம் பூக்குந்
தேனுள வல்லி பூக்குந் தெரிந்தி னன்பரன்றி
மோனமா நறவ மாக்கி மிகுசாம் றிமிறு பாடுங்
கானக மலர்க ளாலே கமழ்தலைக் கவிக்கு மன்றே. (௫)

தருகனி முதிர்ந்து பாயுந் தக்கநற் றேனும் பூவின்
பெருமணங் கமழுந் தேனும் பெருள கொம்பின் றேனுஞ்
சுரமதிற் படர்ந்தே யாறும் சொன்மடை தனையு டைத்து
நிரம்பவே பாயு நன்செய் நீள்பைங்கூழ் தனைவ ளர்க்கும். (௬)

பேடையோ டோதி மங்கள் போர்த்திடாக் கழனி தன்னில்
மேடெலாஞ் சங்கி னங்கள் மிளிரொளி தாரை மீனும்
வாடிலா வாளை தாவி வளர்தருந் தெங்கிற் பாய்ந்தில்
கீடிலா தடித்த லாலே மீண்டுள நீரு திக்கும். (௭)

தேங்கொடு கமுகு வாழை தேறுமா பலவே கொய்யா
வோங்கிடுங் கனைக ராந்த மூயர்ந்திடு பொழில்க ளெல்லாம்
பாங்குள விண்ணு டேய்திப் பண்ணவர் யாரு முண்ண
வாக்கனை கொடுப்பக் கண்ட வைந்தரு நாணு மன்றே. (௮)

செப்பிய செய்யிற் பைம்பயிர்க ளுஞ் சேடி மாரின்
றப்பிலாக் கமலக் கண்கள் சலத்தினிற் றோன்றமையாலே
யெப்பிலாக் கஞ்ச மென்றே யுளைத்திரும் வண்டி னங்கள்
அப்புள கழனி தோறு மகிழ்தலைத் தயங்கு மம்மா. (௯)

ஏறுகட் டேரு முற்கே யெழிலுள நீர்க்கால் பாய்ச்சிச்
சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுநற் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குநரு நாற்றை நடவுசெய் குநரும் பின்பு
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படப் பார்க்க லானார். (௧௦)

களைகளுந் தொதுங்கு கின்ற கடைசியர் முகத்தைக் கண்டு
வளைதரு பிறைக ளெல்லா மதியென நாணி வாடி
களிதருங் குவளை யெல்லா நல்விழி கண்டு நாணும்
வளையெலாங் களத்தைக் கண்டு வளையினிற் புகுந்து மங்கும். (௧௧)

பழியுள கள்ளை மாந்திப் பணிசெயுங் கடைசி மாதர்
மொழிதடு மாறி வேர்வை முகத்தொடு முறுவ றோன்ற
விழிசிவப் பேறக் கூந்தல் மென்றுகில் வில்லஞ் சோர
வொழிதவத் தோர்கள் போல வுடலையு மறந்து ளாரே. (௧௨)

அருட்பயி ரினங்கள் வாளி பரப்பில ராகித் தந்தந்
திரம்புகழ் கொழுக ரோடுஞ் செவ்வியிற் புணர்ச்சி யுற்று
விரும்பினர் கருப்பம் போல வெளியுறா தாருங் காண
நிரம்பின மணிச்சூல் முற்றி யெத்துறை சாலி யெல்லாம். (௧௩)

ஓத்தகற் சாலி தானு முபர்கதிர்க் காடு சாய
பித்தனர் போலே தாழும் பெரும்படி வளர்க்க வுன்னி
வித்தெலா முதிரக் கண்டோர் விரவிமுன் னதனைப் பற்றிச்
சத்துவம் விடாத றத்துச் சாலநற் போர்வைப் பாரல். (௧௪)

தற்றறைவ களைந்தெ டுத்துக் காற்றினாற் றூற்றி நெல்லைக்
கொற்றவர்க் காறி லொன்று கொடுத்துப்பின் கொள்ள வந்தோர்
மற்றைய பேருக் கீந்தும் வான்முறை யாகப் பின்னர்
வெற்றிபாய்ச் சகடத் தேற்றி வீடெய்து விருந்தோ டுண்பார். ()

கார்பய றெள்ளு சாமை கடலைகோ துமைப மல்லி
சீருறு துவரை போதி சிறந்ததோர் கொச்சை பச்சை
சேருநற் பலவோ டின்ன புன்செயி னோர்ந்த வெல்லாஞ்
சேருபல் பண்டி யேற்றிச் செழுமனைக் கிடியச் சேர்ப்பார். (௧௬)

தீநவினை தாசர் நேசர் தொண்டினோர் புசிக்க நல்லூண்
டிறவினி தளித்தே யேற்குந் தினர்க்க டமக்கு மீந்து
முறைவிடம் பிறிது நல்கி யுபர்தவஞ் செய்தே யோயாப்
பிறவியை யொடுங்க நீக்கிப் பெருங்கதி யுய்ப்பார் யாரும். (௧௭)

நிச்சதுமீச னென்பர் செறிபுராதன மாலைத் தலைவ டாவு
குச்சியில் குருபூ பாலக் குடிதனி தெய்வக் காவல் போல
வச்சமுங் கொண்டுகூடி முடிபணிந் திகிர பேத்தி
யிச்சையா லெழுகி யுள்ள குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார். (கஅ)

நிறைதரு கனிதேன் பாலும் விறைமியாடு செப்பின் தெய்வ
முன்றமுள வெள்ளி பொன்போ லாற்றிடு மடுகி தன்னின்
குறையிலா தளிந்து பின்பு கொருக செல்வக் தங்து
மறையுளார் தவத்தோர் கோவிமுரைமடி பலிவர் கண்டாய். (ககூ)

பின்முடிக்காட்டுஞ் சாலிப் பெருமை மடமுஞ் சத்ரம்
வன்னியங் கோவிற் கலைவ வராறக் காவே மற்றுங்
சொன்னிர்ப் பந்த லந்தீச் சோர்வில சுப்பி திக்கு
தன்னிய மசைச் செய்வார் தரிசோறு நாட்டெல் லெல்லாம். (உ0)

நாட்டுப்படலமுற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் உக.

நகரப்படலம்.

சிலம்புகழு மரத்துறையி னிவாரதியின் வடபாலி ளிவகு கொன்றைக், சலம்பாவுஞ் சடைமுடியான் றீர்த்தபுரி சருக்கரு காய்த் தளிக்க வாழு, கலம்புரியுத் திரிபுரைக் கதியாரு நாயகி தின்றருள் காவலாட், வலம்புரிப்பேர் விநாயகன்றன் மலர்பட நத்தைத் துதிசெய்து வணங்குவோமே. (க)

வேறு.

ஒபியர் கணுஞ் சிறந்ததீர் சொல்லின் நெறிவேலார் திகண் மேச விடையா, ஞிய கனியா னகழு துரைத்தார் குருத்தவரதி சதுமலைக் கதர், தேனிலா தடிபேன் றெரிக்கமட வைத்தேதன், திருவரத் துறைக வெழிலாக், கூறிய தன்னத்தன் குடிபுளார் வனை நுக் குறமென்று குவவயக் குவர்க்கே. (உ)

பூமகள் முகமோ திலதமோ நிறைந்து புகழ்மால் கமலமாம விழியோ, மாமுலை பணிபு மாரமோ மணிசெய்வன மாலையோ வள ளின் குழையோ, னாமுறச் சென்னி பனிசெய்வோ வியிரிஞ்சக மோமேவன வெம்மால், சேமமிக் குபரத்த கரிதுங் குவனம செப் புதப் பாலதோ வம்மா. (ங)

மந்தர மாட மாளிகை நகரின் முடிமேல் தோரணவர் சகோர விருசையர் சகோர வதற்கு மேத்தம் போ லின்னாகர்க் கேறலே னியதோ, சந்தசம மலரா னாக்கம ரினத்துக் கழுவுந்த தியற்றி க்கண்டதுவோ, வெஞ்சொலான் முடியும் பலதோ, காவிரயின னிசைபடவருக பமேனல். (ச)

வேறு.

பாதன் பாகத்திற் பரிசாமம் பதித்திடி வாவ்தோ
சேர்ந்த திப்பிய வாவாற் றெரிக்கவை வாவ்தோ
வரிந்த பாறுமியின் வாவ்துவோ வளர்மதி வாவ்தோ
வேந்த குண்டள வாவ்துவோ விந்தர் வாவ்தே. (ரு)

கோணை லானதை குறையிலாத் அரும்பள்ளி யிலையாம்
பாண மானதிற் சொல்லில பாவைக ளல்லால்
மாதுரு முமதுப் புள்ளவர் வண்டுற துவாதோ
காணந் தாழ்வுக் தவப்பணார்க் குறைவும் பரியோ. (சா)

வேறு.

பூமகள் வீதி புகத்தவர் போசர்கள் புரந்தான் றருவென வீவார், நாமகள் துறையிட் டொழியா னன்மக விலாவக மறியார், மாமகள் கொங்கு மாடிவிட் டொழியான் மறுமுறை பிறழ்க் திடார் மாந்தர், பீமக லியாய மின்னறு குருவக் கேறுபாடிலா திமே வினவால். (எ)

வேறு.

வாழைமுழு கொடிதெங்கு வளருபருகு திப்பலரா வரவெனக் கெரிபுய மழுக்கும், தாமழுமலி சனிகளிகை தானமொடு நிர்த்த னர் தாம்புரிவர் பாத மெண்டு, தேசா முகங்கொண்டு குயில்கி ன்ன கனியிட வெவ்விடையர் பாடு பதனை, வேழமுக ஐம்ப ந்து வேடிக்கை பார்க்கவே விதியிடை மேவினரே. (அ)

வேறு

உதிக்குறள் முவது செய்வா ருபசந்தி யோமத் தேரடி
விதிப்படி கருமஞ் செய்வார் விட்டிடார் விரத நோன்பு
சதிகுரு பிதிர்க்க ளர்க்கண் காண்டெய்வ மதிதி பூசை
விதப்படி செய்வார் சொன்னோ ரேர்க்கொடா நிலை தன்னோர். (கூ)
இலக்கண கணித நூற்க ளெழுத்துளா விலக்க ணந்தான்
துலக்குறுஞ் சோதி டர்தான் றெல்பல நூல்கள் விஞ்சை

விலக்குறு தருக்கம் சாஸ்திரம் விதிப்படி மதனூ லெல்லா
நிலக்குறப் பார்ப்பார் கற்பார் தோற்றமா றறிவின் மிக்கார்.

வேறு.

மந்திரி பவுரோன் சேனை மகிபதி மனுநூ லுள்ளான்
தந்திரி வணிகஞ் செய்வான் றால்கொளல் தனத்தின் மிக்கான்
சுந்தர வுழவோ ரெல்லாம் தூய்பயிர் சுகமாய்ச் செய்வார்
விந்தைசேர் குடிகள் செய்கை விளம்பிடப் பால தன்றே. (கக)

வேறு.

மற்றுள வருணர் யாரு மரபுள மனுநூல் சொல்வார்
கற்றறி வுடையார் திங்க டருமமுங் கதிக்க வுள்ளார்
முற்றதின் பெருமை சொல்ல வுயர்குண மெனக்கு முண்டோ
வுற்றறியுக்கால்வாய்மைபொறை யென்ன முன்னமையுள்ளார். (கஉ)

நகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ஙஅ.

திவாநதிப்படலம்.

நாடுநன் னகர நன்புக ழுரைத்தாம் நதியினற் புகழ்மையு நவில்வாய், நீடுவா னத்தி நீயரு ளென்ன நிறைந்தவான் மீதனை நோக்கி, வீடுதான் வேண்டி வெறுத்தவ மின்றுற்பெறார் விரும்பியிந் நதியிலோர் தரந்தான், ஆடுவா ருகி லுய்ந்துளா ரெவரு மவ்வியாம் பிறவிநோய் நாடார். (க)

தீதில்மொழியான் றிருவருள் புரிவான் றேவனூ புவனிவீழ்ந் திருப்ப, னேதநற் குவமை யெய்திய வாறு மிந்நதிப் பெருமையு மெழிலுங், கோதிலா தெனக்குக் கூறுதி யென்றுன் றுறைவிலச விடைகளிக் குரைத்தான், தீதெலாம் விட்டுத் திரிகுண மொன்றாய்த் தெளிந்தவ ருரைத்தன ரீதே. (உ)

காண்டிமுன் சதுர்யு கத்திலிற் கற்றோ ராருந்தவன் மதங்கனுங் கணவான், வேண்டுநன் புதல்வி யிருவரு மனமேல் விரா[illegible]மைக் கொத்தவ ரவரும், ஆண்டநற் புதத்தைப் பிரமுடன் றுதித்துப் போற்றினர் வராகனைப் புவிமேல், வேண்டினான் கணவ னீயெனக் கென்றாள் விண்டுவும் விழைவுற விதித்தார். (ங)

அன்றொரு யோனி பதிவுறை யாம லழகிய நதியதாய் வருவாய், நன்றுநன் னதியா யிருவரும் வருவோர் நன்மன மடைதலைச் செய்வாய், விண்டுநன் னதியின் வெகுபலன் றருவாய் வேட்டமுற் றவரவர் தமக்குத், தண்டுழாய் மார்பர் தாவெனக் கேட்டார் தந்தனன் றரணியை யளந்தோன். (ச)

அந்தமாக் தேவ மக்கினி யிடித்தா னக்கணஞ் சேர்நர டைந்தார், முந்தவே யிருக்குங் கவுதமன் சிகரி முதலாவயோத்தியின் னதாநு, சிந்தையா மதிலே சேர்ந்தன தவத்தோ ரெவரினுஞ் சிரமு கமைந்தான், கந்தமலர் தனத்தாள் கௌதமன் கையில் கமண்டல சலத்தினி லெழுந்தாள். (ரு)

மந்திரத் தவன்கைக் கமண்டலஞ் சேர்ந்த மங்கையும் வராகனை யெண்ணி, யந்தரத் தொரு மதிசய மடைய வழகிய நதிவடிவமைந்தாள், சிந்தையின் படியே வளர்ந்தயல் பரவி செழுமலை யிடமெலா நிறைந்து, வந்தவத் தன்னை யுலகிலோர்க் கமைய வோர்கொடிப் பொழுதில்வந் துற்றாள். (சு)

வேறு.

அலைகொடி காமணி யுழகிய மணிநகை யுமலையொ டமருடையாள், விலையிலை துகிலுரை கடிகொடி தனுவிடை விழியிரு புடைகவர்வாள், வலையெனவழி தடவிரை வளைகுழ லினள்வரி விழிகயல் வருநகையாள், கல்கரி தளமுள கடலு வடவிலை கடவிலு ளுறைபவளே. (எ)

விரைபயில் மகிழ்முதல் சந்தனம் விரிமா முதலிய மிகவிடவே யரையட வரையொடு முழுகினை யுரைபட வெறிடபட கடிதகழிக் குறைபட விரைவினில் தயிர்சிறு குடியரை குறைவிடா தடியெடே, கரைபட வெறிவதும் வருவதுங் கழறிடில் கவிவிசை யொடுவருமே. (அ)

வேறு.

ஆடுமாந்தரி னணியினை யலைத்துக்கொ டவர்த
நாடுசேலையை யீர்த்துமே நதியது வேகத்
தோடு வந்திதிந் திறப்பினை யுலகுளோ ரெவரு
மீடுதாங்கிலை யென்றிசைத் தேத்தலற் புதமோ. (கூ)

வேறு.

அனை வேந்த ரமர்ந்த மனுநெறி
தானி றைந்த தருப்புகழென்னவே

ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைந்தது தீர்த்தமே. (௧௦)

கொலையு லாவுங் கரிகள் கொடுவிலங்
கலையு மான்முத லனைத்தையு மீர்த்துமே
மலையின் மேலுமா மற்றவு மண்டலால்
விலையின் மாதரா யோக்குமவ் வெள்ளமே. (௧௧)

வேறு.

௩௪. [illegible]கையைப் புன்செயாக்கிற் றிடமான மேம்படைத்
தன்செய லாற்றி யாக்கித் தனித்தனைத் தோட்டமாக்கி
விஞ்ஞையால் வித்தைக் கற்றோர் வேடிக்கை விதயாக் காட்டி
மஞ்சன வண்ண [illegible] கவனிப்போர்க் கமைத்த தன்றே. (௧௨)

இப்படி மறைந்த தீர்த்த மினிதுடன் பெருக்கக் கண்ட
தப்பிலா முனிவர் செல்லாத் தாஞ்சிரல் காணஞ்செய்தார்
செப்பிலாத் தேவர் குழ்ந்து குமையரனங்கு வந்தான்
மைப்படி நதியி னுஞ்சு மன்றிறும் பிரானந் செய்தான். (௧௩)

கர்த்தனு மாவட்டுச் சொல்வான் கனக்குழை வீதைவமாதே
நித்திய பதமும் பெற்றுய் நீயொ வராகன் றன்னை
யுற்றனை புருடனாக வனக்கொரு குறையுண்டாமோ
முத்தியா முனைத்த தோய முழ்கினோர்க் கென்பாலினே. (௧௪)

அன்னையே யுழுதாச் சென்று பலைகடல் புக்குநீயும்
தன்னுதி வராகன் றன்பாற் றுறைதர மகிலையென்று
சொன்னபின் தோர் வரத்தாற் [illegible] குழ்ந்தவர் கருணை மாக
மன்னிய புனலும் வார்தா மாற்றுவார் பிறவிபூசல். (௧௫)

வேறு.

இன்னதி போர நின்றே யெவர்கள் முளைந்தி ருது
முன்னிய பலன்க ளெல்லா முழுதுமை சரதமென்று
நன்னிலாந் தொட்டு கண்முனி நதியின் பக்க
மின்னிடை பாகத் தோனை மேன்மையாய்ப் பூசை செய்தார். ()

வேறு.

காண்டிபிக நதியால் கைலையி லுறைபூர் கண்டவர்க்கெளிதி
னின்முத்தி, பூண்டகற் றிருவைப் புனைத்துளான் றலமோ, புகழுள
வேழுதாம் புவியில், வேண்டினோர் தவத்தை விரும்பினோர்க் கெ
ல்லாம் விளைத்தொட ருமெனவுமாக்கே, [illegible] னதி
யிற் கமைத்ததை யுரைப்பே னாவமக் குற்றுநீ யறிவே. (௧௭)

இத்தகை நதியின் சிறப்பை [illegible] விளங்கவே யுள்
[illegible] குறைபாவ மகற்றி யாரைக் கடுவெக் கிவரு
டன் கலந்தார், கொத்துழாள் பெரியாள் கோனதியின் கின்
[illegible] பெயரினை வெக்கால், நித்திய சுவேதை மெவ
னதி யென்னா [illegible] தாயினா ரியம்ப. (௧௮)

[illegible] யோனை விழைந்தனர் அன்னவி டைநவர் கிவருடன்
மேவப் பழமை கிரிபப் பெருகக் கண்டு [illegible] பாரினிக் கிசி
யேழு லாக்கந் தொட்டுதாற் றனைவி [illegible] வாழுய்த் தாரி
த்மா யெகினர் தொடர்த்து, கட்டுதாயிக்கு காமனை யெரித்த
கடவுளைக் கௌரியைத் தொழுதான். (௧௯)

மங்கைகள் மகிழ்ந்து மன்னன்முன் வந்து மாநதி மங்கையைப்
பார்த்து, [illegible] அடிமேல் சரணமுந் செய்தா ளவரும்
வாநதி யென்றார், கலைநூ மதுமெ பேரெனக் கொண்டார்
கள் நுழைநதியடி யிருந்தாள், தங்கை தேறி யையலைத் துதி
த்தா உடைமையைத் தானியாந் தேனே. (௨௦)

சோதியுநீயே சொற்றுணை நீயே சும்புநீ சொருபியு நீயே
நீதியீ நீயே நீதிதா னமுதி கேர்ப ஞானமு நீயே
யாதியு நீயே யாதியு நீயே யகண்டபூ ரணமதா யனைந்தா
யாதினை யினைப்பே னறிகிலேன் தமியே னடிமலர்ப் பெருமை
யா னறியேன். (௨௧)

வேறு.

சுந்தரியே யாரந்நியே சகமளிக்கும் கருணைமிகு சோதி
நீயே, யந்தரியே யெனக்காக்கு மருதிரு வடிபணிய வறியேன்
றுமே, புந்தரமா யெனையுமைந்தா புந்தமியே புனக்கசொப்
பார்கண் டாலே, வந்தனையே யெனக்கருள வாமளிப்பார் வே
றெவரே வழங்கற் பாலவர். (௨௨)

வேறு.

நிந்தியா நந்தி நிர்மலசொரூபி நிலைகரகதி நீயே
மெத்தறிவோர் சித்தமிசை மேன்மேலு முற்றவளும் வியலீயே
நித்தர்தொழு மடிதம்மைச் சிறப்பாக மன்பணிந்தே சென்மம்
விட்டேன், கற்றவர்கள் மிக்கபுக மானந்த காயகியே காத்தி
டாயே. (௨௩)

வேறு.

ஆத்தபாய் ஆதிக்கேயப்பா அடிமலர் வணங்கும் போது
கந்தரை [illegible] கண்டா
டத்தனன் சென்னி [illegible] கண்டே யென்று
ரத்தமாய்ப் பரமன் [illegible] அதிக்க [illegible] ()

சங்கர சிவனே சம்பு சங்கரப் பொருளே [illegible]
பொங்கர வணிந்தோய் புராண [illegible] மூர்த்தி
இங்கிவ [illegible] சோதி [illegible] தேவ
பங்கயில் [illegible] சரண மென்றான். (௪௫)

பத்திரக் [illegible] வெண்ணி
சித்திர மாக [illegible] விரும்பி வைத்தான்
அத்திர முறையுந் தேவர்க் கரசனு மாதி தேடன்
சத்திய முனிவ [illegible] நிறைந்தார். (௪௬)

வித்தக காலகாலர் [illegible]
நித்திய மகிழ்வோ [illegible]
பித்தகா போதை [illegible] பெருகிய கருணை செய்வா
[illegible] மறுமை யாமே. (௪௭)

[illegible]
முன்பிகழ் வினையின் போலே மொழியுமு வாரகன் [illegible]
குன்றலிற் புமானு வெண்ணக் குறையகைத் தீர்ப்பான் மாது
[illegible] தீர்த்த புரிசனு நாமம் பெற்றும். (௪௮)

வேறு.

அத்தி [illegible] யாரு மாது [illegible]
த்தார், வன்னமா முனிவர் தேவரும் வைதார் [illegible]
[illegible] கங்கை, புண்ணிய [illegible] பிருத்து [illegible]
[illegible] வெண்ணிய பொருள் [illegible]
ளென வித்தன னன்றே. (௪௯)

அனியராய்த் தேவர் யாருமுவக் [illegible] முனிவரும
வந்தார், [illegible] வழியா [illegible] திருக்கு
டமதியிற், புனநீர [illegible] போதீ பூவாரகப்பி
ருமாடான், குணமுடன் சென்றே [illegible] படியிற் குதிவே ம
ணர்திடி வானே. (௫௦)

[illegible] புனி
[illegible] வருந்துறை
[illegible] வேணியோ [illegible] விசயரும் பெற
[illegible] முத்தி. (௫௧)

[illegible] சொல் [illegible] சென்று [illegible] வாரு
[illegible] பொழிக்க [illegible]
[illegible] மங்கவிழா
வின யன்புடன் புரிவார், [illegible] கருதிய திருநாள்
[illegible] கண்டோ. (௫௨)

பின்னுமிக்க [illegible] பிரமனு மனேரி
போ [illegible] திருக்கா [illegible]
[illegible] பெருமையாய் [illegible] யாமோ [illegible]
[illegible] சொன்னவிந்
[illegible] (௫௩)

[illegible]படலம் முற்றும்.

ஆ[illegible] ௫௩.

திருவாத்துறைப் படலம்.

முன்னை [illegible]
[illegible]
சென்னி [illegible] செய்ய
பொன்னி [illegible] போற்றி [illegible] (௧)

வேறு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கண்டான். ()

[illegible]
[illegible] காதல்

கொண்டதக் கதியின் காதை கொடியனுக் குரைப்பா னென்ன
விண்டலை யடைந்த வந்தகதியின்சீர் விளம்பக் கேட்டான். ( )

வேறு.

எத்தலத்திலு மித்தலம் பெரிதிதன் றன்மை
பத்தியுற்றிடப் பேசுதா பலன்வகைக் கேட்டா
சித்தரானவர் சிறந்தடைக் திதிற்றவஞ் செய்தார்
அத்தனைப் புகழ்வானிட மார்கொலோ வறிவார். (௪)

என்னசொல்லுமே வனித்தல மெல்லியி லுகந்தான்
முன்னமாகிய முதல்வ னுறைந்திவண் பேரான்
பின்னனுபகன் பேசிடு மூர்த்தியாச் சிவந்த
வன்னமாகியோன் வழங்கிடும் வரம்பல வம்மா. (௫)

பன்னைடநாளியிற் பவனுறு மனைத்தும் பகைத்துச்
சண்டைசெய்திடத் தரங்களைச் சகலருங் காண
வண்டர்நாயகன் வாழ்ந்திடு மேருமா மலையின்
கண்டவச்சியை மூடினன் கடுவுளோன் கனன்று. (௬)

மூடிக்கொண்டபின் மேருவின் முடிகளி லொன்றை
சடுமாருதி யசைத்திடன் வீரனி யென்றுன்
கூடலாயதோ வச்செய னமக்கெனக் குறித்து
காடலாயின னாரத மாமுனி தன்னையே. (௭)

வேறு.

நாரத னெடு வந்து நகவிசைக் கூட்டிப் பாடல்
சீரிய வரைத்தன் கேட்டுச் சிரமசைத் தாட்டீன்ற
வீரிய னன காற்று விசைகொடு மோதலாலே
பாரிய சிகர மூன்று பாரினில் வீழ்ந்த தம்மா. (௮)

இவ்விதத் தன்மை கண்ட வெந்தலர் மனத்தன் சீறித்
திவ்விய விசையிற் காற்று திரும்பிடுஞ் சமயந் தன்னில்
தெவ்வையிற் வசிபால் சென்ற தன்னிலே வெல்லத் தீர்ந்து
செவ்விதா யித்தலத்தி லிருந்தவ மொட்டே செய்தான். ( )

வேறு.

ஆறுமா றுமாறுமா றுமாறுமெட்டு [1] மேதினித்
தாறுமாறு மாதிரேறு மாறுமைந்து [2] மன்றியே

---

1 குரோதம்
2 மன்மதன்

பாருமாறு மாறுபக்கு மாறு [*] மொன்பதாகவே
பரிசென்னிலையக்தாளை யகத்திருக்கச் செய்தனன். (௧௦)

வேறு.

எக்கவிடு யமுக்கவுரு மிதயமதை வசப்படுத்தி
மூக்கினுக்கு வழிவடக்கி மூர்க்கவழி முயலாமற்
புத்தியினை பரன்பதத்திற் புகவிட்டே பொலிவுபெற
சக்தலிலா வருந்தவத்தை சாகவிறை புரிகின்றான். (௧௧)

வேறு.

பொறிபுலன் வழிசெலா தடக்கிப் புத்தியை
நிறைபெறும் பொருளிடை நிறுத்தி நேயமாய்க்
கறைபட நுண்ணலைக் கருதி பூண்டிடு
மறுதிபெற் றிருந்தன னருந்த வத்தினே. (௧௨)

வேறு.

கொண்டதற் றவத்தினன் மழைதனிற் பாரான் கோடையை
மனதிலே நினைந்து வண்டு தவத்திற் புகைபுழற் கூடி பாடு
மீதுர் புசைசொரா தப்பாலி மண்ட வமர் பயமடைந்தோடி
வழுத்தின ராணிடையிதனைப் பண்டொ றிவே வைவினைக்
குறித்துப் புண்டொடு காட்டையம் பயில்வு. (௧௩)

வேறு.

என்றமரர் தமக்குரைத்தே பீசனை யனைத்துமிட மேகக்
கனிடே பொன்றியன் மல்கோடுத் துதிசெய்து நமஸ்கரித்
தே புன்னைக் கரைய பொன்றலிலா வித்தலத்திற் றவம்புரிகின்
புண்ணியனே பூதநாதா வின்றெனக்கைத் தொன்று மொழிந்து
ருளைக் காட்டெனக்கென் றிசைத்தான் சேடன். (௧௪)

அண்டர்பிரான் வருவத் தொடுவரவே யனைத்துமுந் தானன்
போயடைந்து மண்புகழப் பணிபிறையே வேண்டுவ தென்
னெனவே மருவுநாமம் தொண்டடைவன் பெயராலே யிப்பதி
தா னருள்வையெனக் கெரிந்திட்டடையான் மண்டுகோலோ
வரமிதுவென் றுரைத்திடவே யனைத்துமுந்தா னுரைக்கலானுன்.

வேறு.

முன்னம் வாயுவோ டொன்வலி காட்டிடப் போருத்
தன்னமாமுடி பட்டதிலுற் றதிற்றவம் போறு

---

* சௌமியம்

பன்னுகாரத மாமுனி வந்தானன் படைத்
தன்ன மீத்தரத் தலைமைத் திடவது காலம். (௧௬)

வாயு மீதியே முன்முடி கொண்டுபோய் மறைந்தான்
ஆய காரியந் தீதுசெய் பவனையா னென்ன
தீய ருளமே கேண்டுமென் நீக்கிட நிழக்க
மாய வாயுவாய் நாடுமுற் றிருந்தனார் பலியர். (௧௭)

வேறு.

ஆயினு முனைக்குன் படாவுதி புண்ணா வலித்தன கெனினு
ரைத் தைலன், மாயமாய் மறைய வடிவுவ புன்னுமப் வகைமி
னைபண்ணுல கந்தோர்க், கேயமா றாகத் துறையெனும் பேரு
ளியைத்திடும் வகைவச் செருவு, சேயரத் துறையென் றுரைத்
திடல் சான்றுந் தேர்ந்துந் தொன்மையென் றிசைத்தான். (௧௮)

வேறு.

இந்த நற்றவப் பெருமையை யியம்புறக் கேட்டே
மந்த மிக்கதி பேழ்துறைத் தலத்திறுனை முதன்மை
யெந்தை யாவிருவ விசைத்திடக் கேட்டுமற் றத்தின்
சிந்தை கூறவம் வேண்டுகத்கே விளைனர் முனி (௧௯)

திருத்து மானவோ ராதிநற் றுறையதன் மூலமாம்
பெருத்த தோர்திரு மாலயன் றுறையதிற் பெரித
வருத்தந் தீர்திரு மான்றுறை யதனிற்றிழ் மனது
திருத்து றுத்திரு வாலெந் துறையதின் சிறந்தே. (௨௦)

மண்டு ராசத் திருவதி டந்துறை யதன்பாற்
திகழு நற்றிரு வரத்துறை தென்னமரப் படிந்தி
தொண்ட னைத்து முடிவனுமன துறையதிற் றுலவு
மண்ட முறுமவன் முடல் தெனுந்தல மருங்கே. (௨௧)

இருக்க ரத்துறை யகத்தினின் றிருவரத் துறையிற்
செருந்து வானுமீ மதிட்டன்றன துறையதிற் சேர்ந்தா
னருக்கள் மைத்தனு மாவெந் துறையினி லமர்ந்தான்
திருக்கு மாறுறை சேர்ந்தனன் மிருகண்டு தவனே. (௨௨)

மின்னு மாலின் துறையினிற் பெருமைசால் சதுர
மின்னு மாதிந்த முன்றனில் நிரம்பாண்ட வியனு

கன்னி யின்னுமா தெரியதாய்த் திலதலத் தலர்ந்தார்
மன்னு சேசுடைத் தலமதாம் பரின்மாற் றைசுதே. (௨௩)

பூத லக்திலுத் தைமயதி புகன்றது மறிந்தாய்
பேதுமன்றி தநகைந்தரோ பெருமதி யடையும்
மாது காரணந் தானெனி லீங்கவை பெயரதி னிற்றுக்
கோது மல்லெழுத் தாமவை திருவரத் துறையாம். * (௨௪)

வேறு.

பிறக்கி னுந்தல பிறக்கி னும்பிறி சிறக்கி னப்பெயர் சிறக்
கினும், பிறக்க முடிவுதி மின்னிலை காண்பாம வடிவில் வாழ்வுபெ
றப்புனிதரென், முறையெ முடிப்பவு நாது கைக்குயிர் போரு
மூன்றெனுவ னிலெவனி, திறந்த நக்குறையே வைப்பசன்று
வியல் சென்ன யீங்கிலினு மனமே. (௨௫)

வேறு.

காவிலோர்க் கிமைக் கருணைதக்கத் திரக்கவிலுற்
தீதகற்றிப் பெயர்க் கிவனார் திருத்திடு மோர்த்த
மாதுமக்கிழ் தமிழமை மான்பெய் மறைவிற்
காதுபெற்றுப் பேற் றிகவெயவர் முடியுறக் கரையார். (௨௬)

பாலகர்திலி னுயிரத் தமிழ்ப்பாய் விருத்தகச்
சாலமற்றதி னுயிர மதிகயிற் றலர்ந்தான்
சாலுமுதியின் வாயொ மோரத்துறை காண்பா
பாதுடன்வலந் தழிக்கண் பதியைய மறிவாய். (௨௭)

தருணகற்றுவ முமைய னதிகரு கண்பா
விசுவதிதிக் சதிர விருக்கவே சான்றுநக்
கற்றுநல் வினிநக் கவிகைய் புரமுமே கண்டாய்
பொங்குசானவி யிதுவமென்னா றுறுபெறும் புகழே. (௨௮)

வேறு.

மாதனி போத்தியே வாரகது மேன்முக மண்டைத்தான்
தீதிலமப்பிகை யமுத்தனன் விவாகதி யென்று
கோதை யிக்கையே புனிதமே கொடுக்கும்வெள் ளாறு
மாதி யாறுமெய் தீர்த்தமு மீசனென் றுறைந்தான். (௨௯)

* இதன் விரிவுரையை ௩-ம் பக்கம் ௩-ம் செய்யுளுரையிற் காண்க.

நன்று நன்றுநீ நவின்றது நாடிநு மதியோ
மின்று கூறிப்பின் னிங்குநின் நிறைவனைப் பணியச்
சென்று புண்ணியப் பேறெலா மடியனேன் சேர
அன்று நம்புனல் படிந்துபர் சிவன்றனைத் தொழுது. (௧௦)

சென்று வந்தடி யுறுகினென் சேரவே வேண்டி
நின்று சொல்லிய பலவகைப் பொருளையு நினைவாய்
நன்று கேட்பனு னிவிடை யருளெனா நவின்றான்
குன்று ருக்குணா நந்தியு முத்தநங் கொடுத்தான். (௧௧)

தேடி மாமுனி நீவிரை தீர்த்தநீ தன் நினைத்தே
பாடி மாநதிப் புனலையுந் தலைமேல் யன்பாய்ச்
சூடி மாமுடிச் சுருதியா லச்சொல்ல வந்தா
நாடி வந்தன ருனில்த் தீர்ப மதனை. (௧௨)

கண்ட நன்மனு வியற்றிய கட்ட மதிலுங்
கொண்டல் வந்தடைக் குவிகளுங் குவிமலைக் கொப்பாய்
விண்ட மாமதின் சிகரியா வரணமு மென்மேற்
குண்ட வாறகழ் வியப்புடைப் நோக்கினன் குறித்தான். (௧௩)

தொண்டு செய்பவன் றேவலம் வந்துமே தொழுதான்
வண்டு நங்குழல் வல்லியும்வந் துமுன் வணங்கிக்
கண்ட மாதவ னம்பிகை திருவடி பல்கால்
தண்ட மென்றடி பணிந்தனன் றாணியில் வீழ்ந்தே. (௧௪)

வேறு.

ஆதிசங் கரியுசீ யனுதர சுதையுக் யண்டபுவி ரண்டிசீயே
நீதிகுரு வன்னீசீ நித்தியகல் யாணிசீ நிமலவா னந்திசீயே
சோதிலா புரீனிசீ நாராணன் சோதரி குலவுறு ரணிசீயே
யேதிலாரக் குதவுசீ பெயரையுங் காப்பைசீ யேழைப்பங் காளிசீயே
வேதியர்கள் பூசிக்க வீற்றிருக்கின்றசீ மெய்யபுரு நாமாகுசீ,
மேதினியி லுன்னைவிட வேறொருவ ருண்டோசி லெப்புவார் தேக
நீலவசீ, நீதிலா சத்திசீ, நிவ்விபருண பூஷணீ திருவடியிற் சேர்
ப்பவளுசீ, சோதியாய் நின்றிடு மாத்துறையில் வாழ்கின்ற சுத்த
வானந்தவுமையே. (௧௫)

அந்தரி பரம்பரி சிரந்தரி துரந்தரி யமலியிர ணவாருபீயே
தந்திரி நிருபாகரி சுமங்கலி மதங்கிசீ தத்துவமசியானவளுசீ

சுந்தரி புராசரி தயாபரி நிலாகரி சராசரா வணங்குமெசீ
விந்தைதமிகு சீலமிகு சேவிப வேண்டினே னருள்பா
லிப்பாய். (௧௬)

வேறு.

விண்டு மின்னல் வேகனும் வியலைனக் கண்டு
கொண்டலைக் தொழுத் தாளமுறக் கைகிரக்கூப்பி
பண்டை நான்மறை பாடிய பரமனைப் பகர்ந்து
தொண்டு வழுத்தவு முறுகினன் பலதாஞ் சூழ்ந்து. (௧௭)

வேறு.

நாகம ருந்தினை நாகம [illegible] நாகமதுவே பூண்டனைப்,
நாகம் [illegible]
[illegible] நாகமலரவி [illegible]
நாக [illegible] மதனை [illegible]
யிப்பாய். (௧௮)

வேறு.

செய்ய வேண்டிய யாவையுஞ் செய்துபின் சேர்ந்தே
ஐய மெய்யிய அனுதினங்கொள் மாமைய ராடவே
தம்ப தம்பதத் தொழுதனர் வீடையனைத் தொழுதுக்
கையை வாய்புதைத் [illegible] நின்றிடக் கமலத்தான் (௨௦)

திருவாதவூரார் படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் [illegible].

நீலமலர்ப் பொய்கைப் படலம்.

பண்டை நாளதிற் பொன்னாடாட வாக்கேத வன்றான்
தண்டெடா [illegible] பரர்க்குத வலியனு மாசன்
கொண்டல் வண்ணனுக் கண்ணனைக் குறைசெய நினைத்துச்
சண்டை செய்தனன் ராசசந் தனுடைவன் சார்ந்து. (௧)

எட்டி ரண்டிட னெட்டிமு முறைமுறை யெதிர்ந்து
விட்டி டாதமர் விளைத்திட மேவுமா லிதைத்துக்
கெட்ட லைத்துபின் னொர்வட மதுரையை விட்டுக்
கட்டம் நீங்கியே துவாரகை யணுகினன் கண்ணன். (௨)

விட்டிடாமற்போய் வெருவிதம் போரினை விளைத்தான்
கிட்ட லுமனக் கிலேசத்தாற் சோர்ந்துமே யவன்றன்
கொட்டம் நீக்கிடக் குறித்துவந் தித்தலங் குறுகி
நிட்டை யார்தவம் புரிந்தன னீண்டமா ருஞுயட. (௩)

அந்த ரத்தினும் வானினு மம்புவி யதினுங்
கந்த ரம்மெனக் கதுவிய தவப்புகை கண்டு
நொந்து மால்கொள வானவர் நோன்புறு முனிவர்
வந்த ரத்துறை நாதனைச் சூழ்ந்தனர் வணங்க. (௪)

மெத்த நொந்தன பேவினிச் சகிக்கிலோ மேலோய்
நித்த வின்னலை நீக்குவாய் நெடியமா றவத்தைக்
கர்த்த னேயென கைலையன் கருணையோ டெழுந்தே
அத்த வத்தினை யொழித்திட மாயன்முன் வந்தான். (௫)

ஏற்றின் மேல்வந்த விறையினைக் கண்டன னிறைஞ்சி
யாற்றி லேன்றய வரயனை யவனைக்கொல் லெனவே
போற்றி னன்வர மீந்திடு புராரியு மகிழ்ந்தே
வேற்றி லானைத்தான் வென்றிடத் தந்தனன் விமலன். (௬)

வேறு.

நேர்த்தியா யென்னை நெகிழ்ந்துரு வருகி நிலத்திடை வீழ்ந்திட விறைஞ்சிக், காத்திடு மையா கணக்கினைத் தொலைக்க கடுரசிங்கமாய் போது, பார்த்திவ மூர்த்தி சரபமாய் வந்து பழைய வென்பலத்தைநீ கவர்ந்து, கீர்த்தியைக் கொண்டா யதுமுத லெனக்குக் கெழுவலி குறைந்ததை யருளே. (௭)

தோத்திரஞ் செய்த தூயமா லவனைத் துலங்குறக் கைகளாற் றூக்கி, நேத்திர சலத்தைத் தன்கையாற் றுடைத்தே நீள்வலி யருளினனீச, ருத்திர மடங்கி யழகனை யணைத்தே யாசையா மவைகளை யளித்து, நேத்திர நீரா னிறைவிட நீலப் பொய்கையின் றுலகினி னிலவும். (௮)

வேறு.

நீலமே கத்தன் கட்புன னிலத்தினில் விழலால்
நீல மாமலர்ப் பொய்கையென் றறைந்தன ரிமையோர்
நீல கண்டனு நேர்த்தியா நெடும்பெயர் வகுத்தான்
ஞால முற்றமால் மாதவா வென்றுபேர் விளைத்தார். (௯)

கண்ட தேவரும் புனல்படிந் தாடினர் கருதிக்
கொண்ட வன்னனுங் கொற்றவன் வலியினைக் கவர்ந்தோன்
பண்டு போலவே பெற்றதன் பலமதைக் காட்டி
விண்டு பேரின் நீலமா மலர்ப்பொய்கை மேவி. (௧௦)

ஆடி னோரதை மதித்தனோர் மாசையி லாதினோர்
தேடி னோரதைத் தீண்டினோர் தேவராய் வாழ்வார்
நாடி ஞானமதி சொன்னதில் வரமெனச் சொல்வார்
கூடி மேபல வானவர்க் குறுவ தேவரே. (௧௧)

வேறு.

கைப்பெரு நம்மாதத் திகபர முழுதுறக் கவிப்பார்
தர்ப்பணஞ்செய்து விதிமுறை தானமுன் புரிந்து
முற்பரம்படி பிதிர்தனக் குவப்புறும் வித்து
விப்பிரர்க்கைக்கே டெட்டபுத் தொலின்று ரேவரு. (௧௨)

நீர்ப்புனல் தனிலெதா ருமுற மயக்குமா லவர்
நீப்பிலா முனிவோ ரெல்லாம் வரந்தருந் தார்த்த ராவ
ரோதியிலாப் பொய்கை நீர்த்த முன்னிலை பெருக்கெல்லா
மொய்ப்புறுந் திருவும் பெற்றே யொருநா ளெய்தி டாரே. (௧௩)

தேனவர் போற்றிற வங்கள் செய்பூசை விரதமோமந்
தானமுந் தருமம் சந்தி தர்ப்பண முதலா வுள்ள
வானவற் பலன்கள் கோடி மதிகமாய்த் தடைத லாகு
மேலைய பலனின் மூபா யிப்புகழ் நீலப் பொய்கை. (௧௪)

விரும்பியிப் பொய்கை மூழ்கில் வினைவளர் பிறவிக்குந்
தெரிந்துகொள் கும்பந்தன்னி லாதித்தன் சேரும்போது
வருந்திடும் பிதிர்பொருட்டே மருவிய பிண்டந் தானம்
புரிந்திடு போர்கட்கெல்லாம் புரியினற் பலமனந்தம். (௧௫)

இத்தல நதியி னிசைவட பாலே திருந்திடும் வடவால விருக்கம் மெத்தவவ் விடத்தில் மேவிஞன் மாலு வெள்விடை யூர்தியி னருளால், அத்தமா மயனுஞ் சேர்ந்தினி துறைந்தே நின்றிட வவ்விடந் தனிலே, செத்தவர் தமக்குஞ் சிருளார் தனக்குஞ் செய்பல னனந்தமாய்க்கூடும். (௧௬)

ஒவ்வொரு தலத்தி லோரொரு வர்க்கோர் வரமுரை செய்தி டலாலே, யிவ்வரத் துறையி னியம ரெய்ந்து மெய்துமா வரதி தேடனுக்கு, மெவ்வண நதிக்கு மிசைகளமைக்கு மிருக்குவரன் மீதுகள் முனிக்கும், கவ்வையை யொழித்துக் கருதியுற்றுத்தார் கழறவோ வித்தலப் பெருமை. (கஎ)

இதலா லிங்குப் பிறந்தவ ரிறந்தோர் ரிழ்குடன் வாசமே செய்தோர், தீதலா வொழியத் தானமே செய்தோர் தீர்க்கமாய் மனதில் நினைத்தோர், சாதியா வீழினை யுற்றவ ரெவரினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனிலு, மாதியாம் பரம னருளினால் மோக்ஷமடைவது திண்ணமென் றறிமே. (கஅ)

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ககக.

வடவால விருக்ஷப்படலம்.

கெடையொடு பிரயாகை காசி கேடிலா சனுத்த கந்தர
மையன்றலைக் கபால தேத்திர மறையுமின் னிடத்திற் பல்லாண்
டுயர்தரு மறமெண் ணுவ்வோ னெபுண்ணி யங்கள் செய்தோர்
பயனைய வர்க்கு நா டியவினை மெய்த திண்ணம். (க)

ஆகலா லிங்காலின் கீழன்புட னொருகால் யாரு
மேதேனு மொன்று செய்வோர்க் கெய்திடலன் றுன்பல்ல
ஆதியான் பங்கயத்தா னரிமுதற் றேவரெல்லா
நீதியா யங்கடைக்கே யருள் செய்வா ரியதிமீயாடும். (உ)

தந்தையே யம்மான் முயர் தங்கிடு மபோனைத்தார்
தொந்தமில் குரவாதி சொற்றிடு வோர் கட்கெல்லாம்
புத்தியில் நினைந்தே பிண்டம் புண்ணியத் தோடு செய்ய
நந்தவிற் பலன்களெல்லா நணுகிடுந் திண்ணந்தானே. (ங)

அனந்தன் செய்தவத்தைக் காண வடைந்திடு மமரரெல்லா
மனந்தமாஞ் சிவகோடிக் கருடரும் வடவு றன்னி
லனந்தன் றன் புண்ணியத்தா லரனடி பூசை செய்தே
லனந்தன் செய்தவம்போ லம்மாவமர்ந்தன ரென்பமாதோ. (ச)

வந்தவோர் தீர்த்த தேவர் முனிவர்கள் வானோ ரெல்லாஞ்
சிந்தனை செய்து நின்றுத் தீர நாயன் சேர்சித்தர்
விந்தையாய்ப் பலவாய்வந்த விபத்தெலாம் தீரக்கண்டே
புந்தியில் மகிழ்ந்தக்குற்றார் பூதலம் சிரேஷ்டமென்றே. (ரு)

வடவாலவிருக்ஷப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ககச.

அன்னமலர்ப் பொய்கைப்படலம்.

ஆக்காரோ மாடமதி துறைவணிக மரபுளான் றாய்களிக் கம்ப னென்பான், வாக்காமல் வறுபரம வடியார்க ளுக்கனம் வழங்கிவரு காவி தெரான், நீங்குசெய் திமிவினைவிசெய்யுகை த்திணித்து யேந்தோர்த்த சல்டியாருட, னெங்குறு மரத்துறை யிதுற்றதன் பெருமைகளி லொன் கன்னமலர் பொய்கையே. (க)

வேறு.

இந்த வோதிம மலரீறும் பொய்கையி னியற்குன்
மூத்துநா ளோயிற் கம்மசன் சாபத்தை முற்றுக்
தொந்தத் மானமைத் தெரிக்குற தோன்றிய பொய்கை
வந்த வாறிது கேட்கவென் றுரைத்தனன் வள்ளல். (உ)

பின்னு பூவுறை பிரமனு மனைவிட மொருகால்
தன் னிசைப்படுஞ் தானியி லுயிர்களுக் கெல்லாஞ்
சென்னி மாமுகம் வேறதாய்ச் செய்குவ னென்றான்
எனின் வைசக் குரலக்கன மின்னியோ மென்றான். (ங)

அக்கணத்திலே லயன்றனி னினி லையை நோக்கித்
தக்க சீரில் வரியாய்த் தோன்றெனச் சபித்தான்
மிக்க வையமீ யனவறுப் பிறந்தென மேவத்
தக்க நல்வரங் கொடுத்தருளென்னவே தந்தான். (ச)

சண்டன் கூறிய விருவரும் பாரினிற் சார்ந்து
பண்டு சொற்படி பரிவுடன் கூடியே படியிற்
கண்டு மேயிடைக் காட்டோர் டதிகமான கயிலர்
விண்டவன் றெய்வமேபோ லெழுவ ரீன் றனரே. (ரு)

செப்பு மக்களைச் சேர்ந்தொல் வோர் தினந்தினிற் செனிக்க
வொப்புஞ் சாபத்தை யொழித்திடப் பதுமனு முன்னி
கற்பு வாணியோ டெய்தியித் தலந்தனிற் கணவன்
தப்பி னிட்டிடையைப் பார்த்தன னாதியாந் தையல். (சு)

இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வெனக்கரு ளென்ன
முந்தி யித்தட மூழ்கினீ முதல்வனைக் கருதிச்
சிந்தை யுற்றிடச் செழுங்கறை யிடற்றவன் சேர்ந்து
வந்து னக்கருள் வழங்குவன் வல்லையென் றுரைத்தான். (எ)

சுந்த ரமல ரோன் சொல்லு முன்றடங் கண்டே
யந்த மாதவ மெத்தவத் திருமரி தென்றே
சிந்தை யிற்றவ மியற்றினன் விமலனும் வியந்தே
புந்தி கொண்டதிப் போதுநீ புகலெனப் புகன்றான். (அ)

எங்க ளுபகி ரவின்றிடு மென்புலீ சீக்கி
யங்க ளுவெனக் குரைத் தவச் சாபத்தைப் போக்கி
யெங்க ளுபக னுடன்மகிழ் வெய்தி வாழ்ந்திருப்பப்
புங்க வவருள் வாயென வாணிபோற் றினளே. (கூ)

மலருளோ னுமல் வரமெனக் கருளென வணங்கச்
சிலையி லாளனுஞ் செப்பின வியைந்து நன் சிறப்பாய்க்
கலைவி னுபக வாணியே தாவலையை யொழிந்தே
யலையுந் தன்புன லாடலாற் சுத்தமே யானீர். (க0)

செய்த பாவமுந் தெனைத்திற் சேருந் தீவினைபோ
டெய்துறும் பிடையு மெழில்மனக் குறையும் விட்டேகி
யொய்தில் மாதிதி சதன்மனை விரும்பித்தோன் மை
யெய்து மித்தட மூழ்குவோர்க் கென்றன னிறையும். (கக)

அன்ன வாமென வமிழுத லமரர்க ளார்த்தார்
சொன்ன மாமலர் மாரியுஞ் சொரிந்தனர் மறைய
வன்ன மாமலர்ப் பொய்கை யின்பெருமையைச் செப்பி
பின்ன ரேகினன் பிராட்டியோ டயன்றன துலகம். (கஉ)

சொன்ன தன்றியுஞ் சூழ்தட மற்றுமொன் றுளதா
லன்ன திற்பெறும் பெருமையை யறைந்திடற் பாற்றே

மன்னு தீவினை யாற்றிட மானுக்குப் பயந்த
தென்னு சீலமா மலர்ப் பொய்கை யென்பதோன் றிலங்கும். (கங)

அன்னமலர்ப்பொய்கைப் படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கஅஎ.

சனி சேய் சாபம் நீங்குபடலம்.

காரிதா னிங்கே யுறைந்ததைச் சொல்வேன் காசினிக் கரச னேகேளாய், பாரினு ளிராசி யிராறுமே சொந்தம் பானுமாம தி தனக்கென்பார், பாரினில் குருசேய் வெள்ளி கமுன்மேதை பனிக்கிவர் வீடிரியென்னச், சூரியன் மதிதான் தனித்தனி யொருவீ டளித்தனர் தனிவுடனவர்க்கே. (க)

வேறு.

பின்பு ராகுகேது வந்து பேசினீ ரப்பவே
யின்ப சாறு முங்க ளுக்கு மாறு காக்க வாகையால்
முன்பு மிவ்விர் போமெ னக்கு முடைவன் செய்தன் வேண்டவே
யன்பொ டோலவோர் வீட ளிப்ப வலிதா னுஞ் சிறிபே. (உ)

வேறு.

ஆருமே யில்லை யென்னவவரா மெமக்கு மாறுக்
சேருத லறிக்கு சேயே நின்மைசேர் சனியே நீங்கள்
கேரளீ டளிக்கவென் றோதியென் றறிந்தீர் கொல்லோ
பாரினி லும்மைப்போலப் பார்த்திலேன் தன்மையான்றான். (ங)

வேறு.

என்று சேயை நோக்கியே யிகலை யாலே தொக்காதீ
நன்றுவே ளுறைடருவாய் ஞானமற்ற சனியனே
உன்றன் கைகால் விரல்கடர மொருகசியு கொந்தாமே
நின்று நீயுமலெபன நினைந்து வீரடிறுசகள். (ச)

வேறு.

ஆகையா லிதனைத் தீர்க்க வயனிடம் வேண்டிச் சென்று
ஏகுநா ளின்னலென்றே யென்னவே சிலநாள் சென்றால்
போகுநா னதனைக்கண்டே புராரியைப் பூசைசெய்வாய்
ஆகமும் பண்டு போலே யழகுள்ள தாகுமென்றான். (ரு)

அப்படிச் சொல்லக் கேட்ட யாத்திரர் மைந்தனென்பான்
தப்பிலாத் தலங்கள் கண்ணித் தவத்திருப் பிரதமின்றி
யிப்புவி யெங்குஞ் சுற்றி யிருதிருத் துறையதானூன்
செப்பினன் பட்ட தெல்லாஞ் சிறந்திடி யீசன்பாலே. (௬)

பரிக்குலன் கரன மான்றும் பண்புறு புலரூ லைக்கத
தெரிந்தொரு வசப்படுத்தித் திடமிக்கச் சிவனேர்வத்து
புரிந்தவர் தலமுனைப்போதப் புகலத் தெள்ளுமின்னே
வருந்திட வேண்டா மென்று வரமவற் கருளினானே. (௭)

தந்தை சொற் சாதர் மன்னோத் தவிர்த்தவா தவத்திரூமே
யெந்தவ னிறுமி லங்கு மெழிற்பல னெளிதி னெய்திப்
பந்தமா னதமகற்றிப் பரிவோ டறியும் வண்ணந்
சிந்தையானது தெளிந்தே சிவோல மடைகவ வேறாம். (௮)

தாதையச் லடைத்த சாபந் தவிர்த்திட வாசா தப்பா
வாதனாய் ஞெப்புமற்ப வொருவியே யாகிநீங்கி
பாதமும் மடவனுக்குப் பாவிளிந் தவிப்பா ருண்டு
மீறாட் வினிகைய பரு மிசைக்கு மினிதான் உடமே (௯)

இத்தகை பலனுக் கக்கே நான்பிரா தபனாகிட்ட
சத்திய விரதம் பொய்யா ச ஞர்புகந் தவஞ்செய் தாலும்
வித்தையான் வெளி யெஙுங் கிளக்கிட மாட்டா னென்றே
மெத்திய தாரையர் மேவியவ வரன் மறைந்தான். (௰)

தொல்லை மா பொட்டுகே விக்கி னுணர்த்துற கண்டேனுன் றன்னே
யெல்லேயா சேத்திரத் தக்க விட்டுநீர் தெரிந்த புற்றார்
சொல்லினான் வலங்ஞு சொன்ன சொர்படிய பூசை செய்யில்
சொல்லிய பலன்கள் யாவுஞ் சேர்வுறப் பெறுவா ரம்மா. (௧௧)

சநில ணிறக முன்ன மிரதிதன் சாப முற்ற
மீனா குருதி யோனந்ன் மெய்த்தனிற் கயோ யுற்றே
யேனான் செய்யே வென்றே யென்னுற வெண்ணிச் செல்வாய
திதிருவ மயக்கி யென்றுந் தெளிவிலா தலையதானுன். (௧௨)

பித்தனாய் மயக்கி நெஞ்சம் பிதற்றியே புடியாய் நின்று
நெத்தினு லுலகைக் காப்பே னெக்ஷிணி நிர்ப்பா குன்டே,

சித்தனே யிவனே யென்றுஞ் சேயுவமுங் காரனே யென்றும்
முத்தனே வரனே யென்றும் முதல்வனைப் போற்றி செய்தே ()

இப்படித் தலங்கடோறு மினிதிருந் தனேக காட்கள்
டப்பிலா தவங்கள் செய்து தனியெனி துணிபா தாக
மெய்ப்படி மெருக்கையான் விளக்கதன் துறையி னன்னி
மெய்ப்படித் தவனர் நோக்கி மேனிமான் றவம் பண்ணூடாம். (௧௪)

இன்னத வைத்தோன் றுஞ் சேர்ந்து சொரும்பொறி யீசன்பாலே
புந்திணன் முகத்தால் நோக்க யோகமைய யூன்றி மன்மேல்
சிந்தையாய் மட்டிவிட்டு வேண்டினன் சிவனைம் மனைக்
கத்தனாய் பரந்த கொன்றைக் கட்வுள மகிழ்ந்தார். (௧௫)

நெருங்கனை யென்னை யேதா ஞெற்றோன் புகலு லென்று
சித்தனே யென்றுயான் செகத்துறை யாவருக்கும்
புத்தனீக்கு மெய்யோன் பார்த்துச்செய் மாமைய பண்பால்
சுத்தரப் புமாரேனென்று சோதியான் அலகக்க சொன்னான் ()

பெற்றவ சாபந் தவிர்க்கப் பேசிர விளிறு மங்கைத்
தந்தீரன் கழிந்த நின்னர் சாருமிக் கிடிப் வரி
அந்திரு சாபிக்க வனக்குள்ள சுறைமகுறும்
தந்தைப் பலதுயன்டா நுகன் னுமைய பறமை போலே. (௧௭)

கர்த்தனு நருணாம் செவ்வாய் கதிகலே யிவனை பாடிப்
பத்தி மனமேக னாதிப்பலவுமே மாதிரிற் பெற்றுச்
சித்தனு பவனுந் சேர்ந்து செப்பிய வாசி டசநி
முத்தனைப் புகீந் தற்றே முதன்மையாய் விளங்கினனே. (௧௮)

சனிசெய்சாபநீங்குபடலமுற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் ௨0௬.

உபதேசப்படலம்.

இத்தல மமர்ந்த செய்கை யிதில்வாம் பெற்ற தெல்லாஞ்
சத்தியாய்க் கேட்டு நின்ற சுருதிவான் மீக னென்பான்
பத்தனும் புவனமூன்று மம் பமனந் செப்பு சுதி
முத்தம் புதம் போற்றி புனைந்திடி காவத சொல்வாம். (௧)

ஒ

வேறு.

ஆனன நான்கினு னரும்ப டைப்பினிற்
றுனென முன்வருந் தக்க வேந்தனுப்
பாலவின் குலத்தினிற் பண்பு தோன்றவே
வானலர் பூவிவை வந்து தித்தனன். (௨)

அவன்பெயர் பாதெனி னற்பு தத்திர்
புவனவேந் தென்னவே போற்ற லாயினன்
சிவனிடத் தன்புகொ டேறு வேந்தனைப்
புவனியில் யாவரும் புகலல் மேயினர். (௩)

வேறு.

தருமமேயுரு வாகிய சாந்தனு ம்
கருமமன்னவன் காசினியாத்திரை
வருமனி கத்தொடு வாழ்த்தெ டுக்கவே
வருவ னுயினன் வாதைகள் மாற்றவே. (௪)

தீங்கிலா வேந்தனுந் திருவாத் துறையுற
நீங்கிட வினையது விமலன் பாதமே
தாங்குவான் மீதனுந் தவத்தன் றன்னையே
விங்கிடும் புயமனன் வெளியிற் கண்டனன். (௫)

இப்படி யன்புட னிறைவன் பார்த்துழித்
தப்பிலா முனிவரன் றரணி மன்னவ
கற்புட னிவண்வருங் கருத்தென் கூறென
ஒப்பிலா முனிவெற் றுன்னரு ளீயென. (௬)

ஐயனே வரசனே வறைந்த வாசக
கொய்யல தெனினுமா றேடியிற் செய்குவேன்
பொய்யிலா மீதநிசம் பொருந்தக் கேண்மதி
வெய்யவன் குலத்தினாய் விகற்ப மின்றியே. (௭)

என்றிட வினை [illegible] போந்திடே
[illegible] பாருமின் மொழிக்
கொண்டிடக் காத்தனன் கொடியற் கன்புடன்
தொண்டனு னுதலின் றொழும்ப னுருவன். (௮)

என்றுநீ புரைத்தது நல்ல தானையம்
இன்றுனக் கருளுவே னினிய வாசகந்

சென்றுநீ ராடியே சிவனே ாரியைக்
கன்றலி லன்புடன் கண்டு வாவென. (௯)

வேறு.

அத்தமுனி யுரைத்தபடி யப்புனலிற் றோய்ந்தெழுந்தே யன்னைப் போற்றிப், பத்தமகல் முனிவோர்கள் பலருடனே யுபதேசம் பகர்வான் மீதே, விச்சையுரைப் படிமுறையே சமித்துநெய்தீ முதலாக வேண்டும் யாவுந், வந்தனையிற் கொணர்ந்திட பேற்றதனின்பின் னனுமானைடை வகையிற்செய்தே. (௰)

செய்முறையுங் கைமுறையுந் தெரிந்ததுவும் பிசகாமற் சார பேறும், இவ்வகையே மனுப்பகர்ந்தே யொழுக்கமுடன் குணமாதியுளத்திற் கொண்டே, ஐயமது வாராம லகமகிழ்ந்தே யவிர்பாக மளித்தே யார்க்கும், தெய்வமுனி யரசனுக்குந் தொடர்ந்திட்டே யுபதேசஞ் சிறப்புச் செய்தான். (௧௧)

இத்தமதி லலங்கார மகத்திடியின் சேர்த்தொருமை யாகும் வண்ணந், சித்திபெறு மைவிடபஞ் சேராமற் சிவனருளே சேரு நான, முத்தியதை முனிவரனு முபதேச மொழிந்திடவே முழுதுமோர்ந்த, சித்தமொடு நாசமணி வெண்பசவே புயிமுதல வெல்லோர்க் கித்தே. (௧௨)

இப்புவியா ளரசனவன் முனிவர்களுக் கிறையான வெழில் வான் மீகன், செப்பமல ரடியிறைஞ்சி யென்பரிசே செய்வதினி செப்புவாயென், றற்புடனே யென்றிடவே யரசனைப்பார்த் தருமுனிவ னமலன் பாதந், தப்பிழுதாத் திருவினதான் முப்பமலமும் புறங்கொடுக்கத் தனியனுனைப். (௧௩)

வேறு.

தேசிக னுரையைக் கேட்ட தெளிவுள [illegible]
பாசிலா தேசி கற்குமனமுடன் குருநா [illegible]
பேசிலா தீப விட்டா லெனக்கொரு [illegible]
வாசவன் வணங்க வாழும் வனசத்தான் முனி [illegible] யென்றான். ( )

இன்னவ னுரைக்கக் கேட்ட வான்மீக முனிவர் மேலோன்
கன்மனை யாத்தாய்நீ கருதிய வண்ண [illegible]

தொண்டரை யாருமன்பாற் பூசையில ரிதிலைப் போட்டுக்
கண்டவிவ் வால யத்தைக் கட்டியே முடிப்பை யென்றான். (௧௫)

அங்கதை யுரைக்கக் கேட்ட வரசனு மகம கிழ்ந்தே
யிங்குள வால யத்தை யெழில்பெறச் செய்யு மொத்தர்
பங்குள சிற்பமாரைப் பலரைக் கொண் டரிதாய்ச் செய்வித்
திங்குள விருடி தன்னைத் தெரிசித்தே யெடுத்துச் சொன்னான்.

ஆக்கினைப் படியே யந்த வாலய மதிலுமே
சீக்கிர முடித்துச் செய்தேன் றெரிவுறு மண்ட பங்கள்
காக்குதல் வாகமத்தின் கருத்துள படியே கற்றோர்
வாக்குறை வழாது சிறக்க வகையுடன் வகுப்பித் தேனே. (௧௭)

இன்னுநான் புரியும் வேலையின்னதென் றருள்வா யையா
சொன்னதோர் தலத்தின் வன்மை சொல்லவும் வேண்டுமென்ன
வன்னவர்க் காசை யோடு மரத்துறை தலத்தின் றன்மை
முன்னநா னந்தி சொன்ன முறையெலா மொழிய லுற்றான். ()

பின்னுமே புரைக்கக் கேட்பாய் பெரும்பதி யிதனில் வைகுந்
தன்னுள நதியுந் தாருந் தருளான வரவத் தோடு
மென்னுளத் திலுமே தெய்வமெவருமத் திறைஞ்ச லாகு
முன்னவ லுளவிச லுமறதல மேன்மை முற்றும். (௧௯)

அத்தல மதேகத் தன்றே மணிபெறு மாயி ரத்தெட்
டத்தலத் ததினு மேன்மை யுறவத்து நான்கேயசருஞ்
சத்தமா மதனி னோக்கு கருக்கிடின் முதன்மை யையா [லோக
முத்தியைக் கொடுக்குமென்று மொழிந்தனர் மறைநூல் வல்

வேறு.

என்றெடுத் தியம்பியேழ் துறைத்தல மிக்கதிக்
கன்றுள வெள்ளலா லவற்றை யன்புட
ளின்றனைக் கெடுத்துள விலைசப்பன் கேளெனச்
சொற்றதை புனர்ந்திடு நந்தி செப்புவான். (௨௧)

உபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் ௨௪௪.

திருவதிட்டத்துறைப்படலம்.

கடையுகத்தின் கதையிதெனை வதிரயிந்துக் காவலன்றான் கூறக் கேட்டே, யிடையிலுள சதுர்யுகங்க ளீரேழு கடந்ததனை விதைமாறாக்கு, புடையிலுள தலத்தருமை புகலுமென யடியெனடிமையைப் போற்றி நிற்க, மடைதிறந்த வெள்ளமென மாமுனிவன் புகலுற்றான் மன்னனுக்கே. (௧)

இப்பதியின் மேற்குளது வதிட்டருடி யெனநிசைப்பா ரெவரும் பாரில், செப்புதல மதற்குவடக் கிசைதலத்தி னில் யென்பர் சிராய்க்கேட்பித், தப்புடைக்கும் வேலைகளைத் தானிருப்ப பின்னதரச் தன்னைக்கண்டான், றெய்வீகத்த வதிட்டமுனியுறை திருக்கு மதிசயத்தை யுரைக்கக் கேளாய். (௨)

வேறு.

முன்னோரா ளயன்றான் படைத்தகல சித்தி நூாலுமி யெனும் பெயர் மொழியும், கன்னிதன் மொழியாள் கலைவளைக்கல ந்திடக் கருதலுற் கருத்தில், உன்னிடு மினனும் வயிற்றிடை வதிட்ட நூாவதி சுதனென விதித்தான், மன்றுமான் மறைதேர் மலர்மகன் மேலோ மாழ்கின திசைக்கு வகைந் திறன்றான். (௩)

அன்னவத்தைக் கண்டு வன்னவா தனலு மருந்துதன் கட்டுணக்கல, முனிலோக ளாகு மென்னகமா வளந்திக் முதல்வரும் வைத்திய னாதன், தன்னடிநாயேக நதிக்கரையுறைந்தானயத்து சீர்வள்ளுடை வரைத்த சொன்னதோர் முறையின படிபணித் தியம்பவைத் தொல்லுதருள் பெறுகெனச் சொற்றான். (௪)

ஆங்கது கேட்ட வழகிய வதிட்ட னுவகைத் தகமுமெனத் தொடர்ந்தவன், பூங்கழல் யானை வென்றதோர் முனிவன் புகலருந் தலந்தினைப் புரிந்தே, யோங்கரன் றனை யாகமப் படியே பூசனை தோத்திர முறுற்ற, விருஞனைப் புகழ்ந்தே யின்னிமேல் யன்பரு ளொருவினைப் பிசைத்தான். (௫)

சங்கரன் மொழியக் கேட்டபின் வதிட்டன் சிந்துளத்க ளித்திருந்தே, யெங்கவன் றனக்காயுபாசிய தவத்தோர் றேனைகர்வக் கமிட மனைக்கே, புங்கவன் றனைப் போற்றிசை மறையைப் புகன்றன ரேத்தவும் புரிந்தார், இவ்வண்மணியின் பேறே வருடம் பனிரண் டாகிய தெனவே. (௬)

எங்குதான் போவோமேதுதான் செய்வோ மிங்ுள நாங் கனென் றிசைத்தார், கொங்கிப் தருண காரதர் வந்தார் நோன் பெலா நோற்றவா நோக்கிக், கங்கைமா நதியன் றாயிர முகத் தாள் கடல்படுங் கங்கைகன்றுடன், தங்குமா வரசன் றனைபதி யவன்றான் றருவதில் மாபலி யொப்பான். (௭)

ஆங்கவ னிந்த வருந்துயர் நீக்க மடைவகை யறிந்ததைக் காக்க, வோங்கிய தான்யம் பொருள்வகை யனைத்து முதவியே யோம்புவா னெவருக், நீங்கிலா வரசனிழிகுலத் தவனென் றிது வரை யெண்ணியே சேரார், தாங்கொணுப் பசிநோய் தணிப்ப தேபெரிது தடையிலா தவனை நீ யடைவாய். (௮)

மூந்தவோர் மொழியை நாத னுரைத்து முதலுல கடைய வே போனுன், நொந்துள முனிவர் நோக்கியவ் விடத்தை நொடிப்பொழு திடைவிடா தேகி, தந்துள வரசன் றனக்கின்த யூரைத்தார் தாணியன் றனுமவ் விவரைப், புந்தியாற் பணிந்து போற்றிசெய் திவரைப் புகலுவ தொருமொழி யானுன். (௯)

அடியுளான் றனக்கு மகனிலா னமையிரு லருந்துய ரீனைக நாளமைந்தேன், படியின்மீ தொருநாள் பலருடன் கூடிப் பார்வனம் வேட்டைமேற் சென்றேன், செடியின்கீழ் மதலைச் சிறுவியைபார்த்தேன் சென்றெடுத் தாண்மனை சேர்ந்தேன், முடியுளாப்பிசுவு முன்னகத் துறையான் முதல்வியைத் தீண்டிடா யென்றே. (௧0)

புடையசரீரி வாணியும் புகன்றாள் புத்திபென் றடியேனுமுடனே, அடையுநான் னகரம் புறமுனவ வியதி லொருமாடமுண்டாக்கி, உடைமுத லுண்டி யுள்ளது மளித்தே, புவந்துகாப் போரையும் வைத்தே, யிடையதில் பிணிக ளெய்திடா திருக்க வெளியனு லானதுஞ் செய்தேன். (௧௧)

நாவொரு மேனி யர்யவ ளர்க்கொப் பினவும்பெறு குணமிகவுடையார், வாமொழி றனைந்தன் சொலமுடி யாத வடிவை யெவ்வி லகினுக்காணேன், நீறுறு நிதியிற் தவத்தினு மதிகம் நேரிழையவளும் நற்பருவம், வானுறு கண்ணு ளவளைநீ ரோடு மகிழ்வோடு மளிக்குவே னென்றுன். (௧௨)

பொருந்திநீ ரிந்தப் பூவையை யுவந்து புகழ்மணஞ் செய்திடு துமக்கு, வருந்திட வேண்டா தரசினிற் பாதி வழங்குவேன் மாறிலா தென்றான், இருந்திடு தவத்தோ ரேனையோ ரேனும் யிருக்குநா ளளவினு மவர்க்கு, விருந்திட காது மிருக்கிறே னென்று வேண்டினன் வதிட்டனை மிகவே. (௨௩)

யோசனை செய்தாங் குரைக்குது மென்றே யோர்பகல்த் தவிணைநாளுதவித், தேசிகன் போனுன் திருவுளச் செயலைத் தெரிந்தில்லனவிறை யிருந்தான், நீசனன் மரபி னெழிவுளா னருந்தனையகன் மகளைநா னணைந்து, போசனஞ் செய்து பொருந்திவாழ் வதினும் போவது கருமமென் றிசைத்தான். (௧௪)

மீரவருங் கூடி யங்கண்விட்டு ழிந்தார் ரழகிலை யென்றனள்வாணி திவிதுமொழியத் திரள்முனிவோர்கள் தில்லைடைத் தேதிலரானு ஆவகை யாவு மறிந்தமா வசிட்ட னவைவருமி றப்பரென் றஞ்சிச் சாவதைத் தடுத்து சகலரு முய்யச் சம்மதி யாகியே நடந்தான்.

என்றுதன் மனதில் யாவையெலாம் நினைந்தே யிடர்தனைக் களைப்பனென் றிசைத்து, சென்றனனரசன் றிருக்கரெய்தித் தெரிந்திட விசைத்துமங் குற்றார், கன்றலை யொழிந்தே யமைத்திடு சாலை யதில்முனிக் கணங்களை யிருத்தி, குன்றுறு முனிவர்க்குறித்தன வெல்லாங் கொடுத்தளித் தருளினுன் கொடையோன்.

செப்பிய சேனைக் கொள்கெனத் தவத்தோன் செழுங்கரத் தளித்தனன் சிறப்பாய்த், தப்பிலா முனிவன் தானுவந் தங்கண் டிருத்திரு வேள்விதான் முற்றி, யப்புற மமைத்துப் போவமென் றுரைத்தே யடைந்தோர் சுகமகள் கழித்தார், ஒப்பிலா முனிவர் தம்மிடம் வரவே யரியனும் உடன்வா னின்றான். (௧௭)

அன்னவள் தன்னை யழைத்துமே போனு லாம்புக முழிந்தமையென்று, கன்றாத வானை நடுவழி நிறுத்தி கன்னியுற் றிடவிடமமைத்தே, அன்னெறி யவளைக் குனத்துட னிருத்தி யழைத்திட வருவன்யா னென்றுன், முன்னவர்க் கெல்லா முதல்வனும் வதிட்ட னுரைப்படி யிருந்தனள் முனியாள். (௧௮)

மெள்ளநா மிவளை மேன்மையா விட்டோம் மேவினும் மெத்தவும் பெருமை, கள்ளமா மாயங் கருத்தினு வென்று களித்.

துமுன் துறைதலம் கண்டார், உள்ளதேசர் வம்த்தி ஞானப்பு
கழ்ந்தார் உரையுதி, செழிப்பையு மூவர்தார், வெள்ளமாமரி வி
ளையு முண்டாக் கெத்தலும் விளங்குமப்பதியே. (கூ)

மருவுறும் செழிப்பும் மாமறைக் கொழிப்பும் மாமுனிக்
கொழிர்த்தூட்டமிருப்புடி, கருதிலான் கடந்தாதனே. பினைத்தி
கன்னியுங் கவிகைமேற் கொண்டு, இருபது வருடமளவுமே இரு
தான் ஏந்திமை அவினை வெல்லானி, ஒருவருக் கொருவர் பரி
ததினி இருந்தார் உற்றவட்டுத்துறை புராணம். (உo)

கோட்டிடை நின்ற குளிர்மதி முகத்தாள் குளிர்மறை தேச
படையைப் பாரான், காட்டிமுன் றுள்ள தேவிநா காடாள் நான்
மறை வதிட்டனைத் தொழுதேத், காட்டிய வழிவும் நலமிகுமெய்
புரியுங் காண்டிடும் காலமும் பிசகாள், திட்டிய தவத்தால் இப
தேமெழுகு இசைதோறு மனத்தாய்த் திகழும். (உக)

வேறு.

எழிற்றாயனை புகைத்தோடினை எதிர்த்தோடின இரசபோய்
விழித்தோடின விண்டுதுகை விமலன் றலம் வெருவாய்க்
கழித்தோடின மற்றெங்கணும் கனலாயின காய்மன்
சழித்தோடின தெள்ளிலமைத பாதோடம் பகிர். (உஉ)

அன்னவை மதியாதெனி லமிர்த மெனவமரர்
சொன்னாடி விடமேவினர் பலருக்கறி செய்தார்
என்னுதிது செய்வதெனு விசைத்திட்டிட மின்மேல்
மன்னுயக வறன்மாதிடை மனஞ்செய்யெனப் புகன்றார். (உங)

என்னுலது வரதாதெனக் கைக்கிறை யவன்முன்
சென்றாது கருதிப்படியுன்னுனைச் சொல்ல
நின்றவது நீசொற்றிட நீவவெனை கேட்டு
பன்னுவிடுங் கிடையாதெனும் பரிவப்பதம் பணிந்தார். (உச)

வேறு.

தக்கர வதிட்டன் றன்னைத் தோன்றலும் வரவழைத்தே
இக்கதி வெண்பா டருளியிருந்தை அறிந்தருள்க
நிக்கமை பாகா தெள்ளு நீவிருத் தோர்கள் செய்ய
வந்தனன் யோனியன்றி அயோனியாய் வந்தா னன்றே. (உரு)

அருந்திட முள்ளவ காம மருந்ததி யெனவ குத்தோர் [னோ
தெரிந்திட மணஞ்செய் யென்று தெளிவித்தார் வதிட்டன்றன்
விருந்திட வுன்ப மென்று வேண்டசரி கேட்டுப்
புரிந்திட பரிசைதியால் புகழ்மணம் புரியலுற்றான். (உசு)

கங்கைக்ப் மணஞ்செய்த தன்மையா மென்று தொட்டுத்
தங்குமர் புவியி லுள்ள ஏதரெனும் வருணத் தாரு
மெக்கொரு மணஞ்செய் தாறு மிறிவென்ற விம்மினுனே
வதுகண மாகப் போற்றி வாழ்த்திட வரமளித்தார். (உஎ)

ஆனதாகாலே தேவர் அக்குரம் பார்த்தார் பின்னும்
வானிலன் மிவர்கதி வழக்கினன் குலிசன்றுறு
மானகா ளனியப் பொற்பூண் வழங்கினன் காமதேனு
தானுன வளித்த திங்கள் தரையுளோர் பலருங் காற்கே. (உஅ)

ஒப்பிய மணத்தைச் செய்து செழுங்களிப் போடிருந்தார்
தப்பிலா மூவர் தேவர் தவத்துள பலரும் போற
வொப்பிலா மறைவதிட்ட னுழைவிழி யாதுமொன்று
மீட்டுழி வந்து சேர்த்தே யிருந்திட்டா ரினிமையாக. (உகூ)

நல்லற மித்தன் றெண்ணி காயகி யோடு நன்னாள்
சொல்லொரு நாளிற் பண்டுதாய்த்தவ முனிவ ரான [ஞா.
வல்லரின் வல்லோர்க் கெல்லாம் வழங்குவேன் மணந்தா னென்
சொல்லிட வதிட்டன் சொல்லுஞ் சுக்கும முனிவர் கேட்டார்

எல்லையில் யோனி யன்றி யிசைத்திடு மாதர் தம்மைப்
புல்லுவோ மென்று சொன்னார் புனிதரு மஃதே யென்னி
னல்லது தருவோ மென்று நானூறு கூர்ச்ச மாடு
சொல்லின ரருவமன்ன சுந்தரத் தோகை யானார். (ஙக)

திங்கிய தவத்தோர்க் கொவ்வோர் தையலைத் தானஞ் செய்தான்
பங்கதாய் நானூறு தீயப் பாவைய ரென்று மிக்தா
ரங்குறை வைத்திய நாத னருமறை தவத்தோ ருக்கச்
செங்கையை நீட்டித் தானஞ் செய்யெனக் கவலை யென்றான். ()

ஆங்கையார் முனஞ் செய்தா ரற்புத வரனி யென்றான்
வேங்கையா ரிவட்கு நாமம் வேறிலை யென்று சொன்னான்

விக்கின வசிட்டன் றேனும் அப்பதி முனிவ ரெல்லாம்
துக்கினை யானைப் போற்றிப் பொருந்தி வாழ் காலை யின்னும். ( )

இப்படி தலத்தின் சீர்த்தி யெழிற்புயல் யாழைக் கேட்கத்
செப்பிடு மனத்து வந்தோன் சிறந்தவை யாத வென்பவன்
நம்பியைப் புவன நுனைநனிக் கொண்டு தருமாறுன்
அப்புர மலத்தோன் பரசன் போ யாக்குக் கண்டனன். (கசு)

எனக்குமோ நீணித்தில் பிறவிபோய் அந்தம் விந்து
மனக்குறை நீதனேத் திருத்து மாலின் பதும் பெண்ணருள்
உனக்கிதை யுரைப்போர் யாவ் கொருவரு மில்லை போல்வாய்
சினக்குறி யுடைய பின்னரு செய்தீனத் தெளிவாய்க் கொரும்

புலிக்குளே யுறைவோர்க் கெல்லாம் புவியோர்க் கறைய வேவன்
குளிக்குநன் பொன்னிக் கரையுங் கொண்டுவெயொருவ னில்லும்
தவிக்கிற மனதை விட்டுத் தரைபுனை விட்டுத் தாவே
அவிக்கின மலநீ யன்பா யடைந்துக் பெறுதி யென்றான். (கஎ)

அன்னவன் பாற்கொண் டேயதனுறல் தகநீ விட்டுப்
பன் இறுதுக் கதிட்டின் றினுமாள் பாலகர் பதத்தைப் போற்றித்
தன்னனை நன் சிறுவன் சொன்ன காரியங் கப்பா பெற்றான்
என்னந்தான் நீர்ப்ப வென்றே யினதுறைத்தவனி னைத்தான்

அன்னது கிளை நாளே நாடின்சேவாய் மைக்க வேண்டும்
மன்னுப சரண மெல்லாம் விரைவினில் வருவித் தக்கு
பொன்னிநற் காப்புக் கட்டிப் புகுந்தித்தனை வேய்த்
செங்கிலந் தவறுக் காவை செலக்குவம் பரிசை வீதுநான் (கஅ)

அன்னது பெற்றுக் கொண்டு அருகப் பணியவேனி
முன்னைகார் வாசி சிவநுர் வைத திய நாதன் முன்றேறன்
நன்னவர் வைத்தைத் தணிவிற் புனப்பித்தி விட்டு
மன்கலில் வளர்த்தந் தேகன் சகிய வருப்பா பெயன்றான். (கக)

ஆயவ னுரைக்கு முன்னைமாலயம் விரைவிற் செய்தான்
அருமை சுரக்குவேசபுதான் தொன்றுத்துமிழ் திருநாளு செய்தான்
கோயகநூட வியற்றித் தொடுத்திடு மாட்ட மீது
கெடுமீக் குறைப்புத்தக னிக்கருமை குலக்கோல சென்றான். (உ0)

வேறு.

ஆரண வேதத் தலத்திலே முத்தி யடைந்தவரனவிலா ரா
ஞர், திலகத் தவ்வை முதற்பல திகள் பாவுநி வாசதிச்சிறப்
பாற், கோதிலா வசிட்ட னுறைவதா வேத்தத் தலத்தின்சீர்கூறு
றவிதன்றே, மரகதா மார்பன் மகிழ்ந்திவி திருக்கின் மற்றதின்
பெருமை யார்வகுப்பார். (சக)

திருவாட்டுதுறைப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் உசுக.

திருவாடுதுறைப்படலம்.

பெருமலர்த் தவிசோன் மகிழ்பதி யதுவாம் பின்னரோ திரு
நீறின் நிலைகையால் தரைபுக முடுதுறையெனப் பெயர்கொ டலே
கைசேர் துறையின் வரலாறும், திருமால் சாரும் இன்முமலிட் டுக
ளா டிகழ்மறை வேதமுங் கூடியாய், வருபல தெங்கு வளர்சுரு
தேசுநி வாளைமுங் கழையுமே வளரும். (க)

ஒளிபோன் பெயர்கொள் குருதலத் திறைவ குயர்தரு
குற்றம் பொறுத்தார், வின்னைகள் பொழியா னைவார் குழலா
ள் கேட்டிடு தென்பொழி நாடும், தன்னமரவருநர் நாடினை துறை
ப்பேர் சென்மனத் தெளிந்திட நாடில், அன்னாமு காடு துறையதன்
சிறப்பை யானறித் திட்டவா றுரைவேன். (உ)

வெய்யவன் றேரை விரைவினிற் செலுத்து மெய்ம்மையான்
சாரதிக் கொருவன், பொய்யிலா னவன்பேர் அருணனென் றி
சைப்பார் போகமார் புரந்தர னுலகம், வையமே நடக்கும் பா
னுவாய்ச் சென்றன் பார்த்தனன் குலிசனும் பண்பால், ஐபுற
வாடு மவைத்தன னவுனு மனக்களம் பதுதலா வீசைத்தான். (ந)

பங்கமாய் நின்ற பாகசா தனனும் பாவையோ டொருபுடை
யேமி, அங்கமோ டிணைய வக்கனம் வாவி யறுகுடன்றென்றவே
யருணன், அங்கமோ டவனைக் கொண்டு போய் ரவிபாற் சொற்ற
னனிரவியல் வருமாறு, மிக்குகாட் டேனக்கென் நினைப்பமே
யருண வெழுதாரு பார்த்துமன் கொண்டே. (ச)

சுந்தர நாரி யெழுவரு மணைச் சொல்லனைப் பலவுமெலா மொன்றும், மூத்தவே நின்ற வினைவரோ டிரதி யேகமாய்த் தழுவியே யவனோடு சக்கனை பெரு வெய்த் தென்றனத் தேநேர ன் றனியுரு வென்னக் கீலன், வினைதாயக் தோற்ற வுற்ற சாத் திரங்கள் விளம்பியே வித்தனவ் பகிரிக். (௫)

அந்த முன்னா ரதிசயப் படவே யவனிவிற் றவந்தோ வெ ய்தி, விலகைய தாக வியாபுலந் செறுத்தி மேவியே போவியம் போல், மந்த ரவெற்பின் மருவி முருண்டு மொழவம் புரிந்திடன விரவி, அந்தரம் விளக்கச் சுருணமாய்த் தோன்றிச் சுக்கிரனுமு க்கருள் புரிந்தான். (௬)

மைந்தர்செய்த தவமுமைக் தனமால் வரம்பிலா வாகுவி மழு ரும், பந்தம நகற்றுந் சாத்திர வணர்வும் பண்பாட லியலை டிவாய், சிந்தனை யுற்ற படியெலாம் வலியுந் செல்வமுந் திற லையுஞ் சேரும், எந்தனை நோக்கித் தவப்புரி மறுவே மிருவி னரும் புதல்வனென் றிக. (௭)

ஒக்குமிட் டைகுக் காசனுபுள்ள ஞ்ரமுள வாவிபாற் செ ருன், முக்கிடா அழுக்குக் கம்பியும் பயக்கேத் தனித்தமே மாற் றல் குறித், நிக்கமா விரவி தொடர்ந்தனன் றம்பி தாம்மனை யாவையுங் கவர, விக்குருவன் னெதிர்க்கத் திறமிலா தவறு மிருந் தொளித் தேகின னவமும். (௮)

பிழைமையைத் தாத்திப் பெரும்பலி பெறவே பேசிகி முனி வர்பா லெகி, யாருய விடய முறைத்திடச் செட்டா ருவப்புட னவன்றனக் குரைப்பார், நிமோ நதிப்பேட் கவேனதுவென் மு ளைக்குமோ நதித் தென்கரை யதனிற், கூடு மாடு துறையென வுண்டாக் குவலயக் தர்மமாம் பதிதான். (௯)

தேவ சேன்று தெரிசனஞ் செய்து திகழ்ந்திடத் தவத்தி லையியற்றில், வாடிய மன்றுன் விருப்பெலா மருமு வந்திடும் லபியுக்கித்தியும், கூடியென்று குறைவற வருந்தன் குண்மு டை சக்கிரவனுக்கு, கோடிவசக்கிர வவ்விடஞ் சென்று குவலி யகதையினிப் புகல்வாம். (௰)

போனகா னதனிற் புகழ் மறைப் புனிதன் புரிந்திடுங் கலை லவாவன்போ, ஆனநல்வேத பண்டித னெனபானமு ருவாச்

கோருலா புரத்தில், வானவன் றன்னை மனத்துற வழுத்தி மற்ற வன் மனைவியாய் நின்ற, மானினோர் விழியான் மைந்தனைப்பயந் து வருமொரு திங்களின் மகிழ்ந்தான். (௧௧)

பணிசெய் மம்மா நிறந்தமின் வேதன் பரிந்செய்ந்திய மொரமம், அணிபுனா ருக மைந்தனைப் பேற்ற அமையுமைகனை யிருன் வம்பேர், தனிநிலா தாகத தாமே கொண்டான் றன் சுதின் றுகவுற வளர்த்தான், கனிதமோ ரெட்டின் மணம்புரிந் துவுமின் கலையெலாம் கழநினுன் சுதற்கே. (௧௨)

தந்தையின் மிக்க பண்டிதனுன் றானிவி லாசநுந் தாழ்ந் தார், வந்தவன் பெயரவே தாந்தனென் றுரைப்பார் வரிசையா ய் மனமுத வியற்றி, அந்தமா வேத துறைவனை யெல்லா மனந் நிற் றன்மகனேந்தி, சொந்தமாய் வாழ்வுற் றிருக்குநா ளதனிற் சுதற்கொரு தோடம் வந்ததுவே. (௧௩)

ஏதெனக் கேளீர் திருவருமை வழக்கை பெயதாறு நாளினி விறைவன், மாதனை விட்டே மறைந்தனன் சுதனைத் தொடர்ந் தன ளாண்மனை யவன்றன், காதலர் மனைவி பூத்தலா வில்லின் கடைப்புறத் தொங்கின ளிருந்தாள், கனைதயா னவனு மற்ற வடேனயாய்த் தங்கினு னங்கேனே மிடத்தே. (௧௪)

அங்கவா ளெத்தி மாலிமை புரந்த வவனியன் பேரவை புகுந்த, சங்கைநீர் கல்வி யறிவினிற் சிறந்த தனயனுந் தன்னை கத் தெய்தி, மங்கையாத் தனது சிபிதாய் தனித்து வளர்து ழில் சுர்வதைக் கண்டக், கங்கையா மேனயா யயனுறப் பமித்தா ன் றாடிலன் விருப்பமற்றேயா. (௧௫)

இப்படி யிவர்க ளிருவரு முறைந்தும் வேலாயி யியல்பிதாக் கண்டான், செப்பிடும் தின்னை சேர்ந்து றி லிருந்தான் சிறவனுங் காமிகை பதியார், மைப்படி யிரவு கழிந்தபின் னெழுந்த மகன் கிது தாயெனத் தெரிந்து, தப்பியான் செய்தேன் றனிப்பவபி யென்று தந்தையா மிறைஞ்சியே சமித்தான். (௧௬)

எந்தைகேள் பிழைக னேதிலா தெனினு மென்னுயிர் துறப் பனென் றுரைத்தான், றந்தைபா லவனுங் கடித்தவாய்த் திட வுந் தானியி வின்னமே யொழிதா, இந்தையாச் சொல்வர் நிலை

லாத் தேகத்தகனே பெரிதெனநினைத்தான், [illegible] மாய்த்துற் கழுவா யாமென [illegible] நுழைந்தான். [illegible]

புத்திநல் வாக்குக் காயமெனு நிலைகள் பொருந்[illegible] த்துற்பாவந், தொந்தியா [illegible] நாடோர்த் திட [illegible] தொலைந்தா வறிவுறிப்ப [illegible], தொத்தனை [illegible] [illegible] துலையே தோடுத்து, முந்தமெ [illegible] முதுன [illegible] [illegible].

[illegible] நலத்தி [illegible] மேலாகு, [illegible] செல்வ [illegible] வாடை தான் [illegible], [illegible] செய்து [illegible] படி செய்தகு [illegible] மந்திர [illegible] [illegible]. ([illegible])

[illegible] தலைகள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible])

[illegible] ஐயப, [illegible] சேர்த்துக், [illegible] [illegible] கண்டான். ([illegible])

[illegible] யாற், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible])

அருளின்ற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible])

[illegible] [illegible] [illegible] தலைமைத சேர்த்து, [illegible] [illegible] [illegible] தழுவக் கொண்டோன். (உ௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொருட்டே. ([illegible])

கொஞ்சநாட் சென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செஞ்சடையீசன் [illegible]. (உ௫)

திருவாட்டுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் [illegible].

திருமாந்துறைப்படலம்.

அருந்தவ [illegible] மாந்துறை யென்னும், பொருந்திய தலத்தின் பெருமையைப் புகலப் புண்டரீகற்குமே யல்லா, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வருமே. (௧)

வேதனை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த்தோன், காந்தையா [illegible] [illegible] [illegible] குன்றக மென்பர். (௨)

பூக்கமலத்தாப் புனிதன்செய் புவியிற் பொரு[illegible] தவமெ லாம்புரிந்து, தேக்கமா முனிவர் தேவர் தருள[illegible] கருப்பம் வாய்க்குற்று மாக்கடாம் போற்று[illegible] மதலைதா னுதித்தனன் மகிழ்ந்து, நீக்கமாமனைவி[illegible] நெடுந்தவ நெடியமேனுப். (ச)

கோக்குற நதவோ நெடுந்திசை முகத்தோர் [illegible] தமெ கேர்க்குர் வைக்கமா மிசைப்பார் பெருக்க[illegible] தமக்குத்தம நீசெய், நீக்குறு தவத்தைத் திருவு[illegible] நினைத்திடு வரமென் மீவோ, மாக்கையின் பிறுக சகு[illegible] டலான் பிருகண்டு வெங்கதின் பேரே. (ரு)

நீக்கற வேட்ட வரமென முதலித் திருமகன் [illegible] திரும்பிப் பாக்குள வயனும் பரமனுத் போனர் ப[illegible] சாந்திக்தே, நீதமைப் பிரமசரியுகல் விரதத் திமனி[illegible] இனிதிருந்தான், நீங்கல் செய் திதனே சீமனம் பு[illegible] நெடும்பிதா விகழ்த்த. (சா)

புவியின்மேற் புவனந் திரள்பொரு வடிவாம் [illegible] பொருந்துற வேதெ, வலைமெயலா மதிக்து மடிய[illegible] மறைத்திடன முறையதன் தென்னக், திவியலா முன[illegible] தமை மினிசுவ காலவழி பொய்த்திடு மென்றுன், இ[illegible] ரைப்ப வினிதவே நீமோ வென்பெருட் டி[illegible] றுன். (எ)

சிறுவனு முரைத்த செதிகேட் டையன் சிறு[illegible] னுரைப்பென், முறுவலார் முன்ன மொய்குழற் [illegible] வர்முத் தேவருந்திரு, சுறுமனை விடைடன் [illegible] கெளதமன் கலையார் முதலோர், பெறுமகிழ் வதனு[illegible] நீப் பொர்த்துமென செய்கவையேசாய. (அ)

அனதா னிப மகமகிழ்க் தருள்வர் மைவது தென்பு[illegible] ர்க்கா, மீனமாமென்றே நீத்தமெ தெர்ள்வா, ரிஷபிக[illegible] வென்றுன், இனமார் தீதைசெப்புதல் வேண்டா[illegible] றை விதிப்படி செய்து, சதுமே பூவகீதை [illegible] யே சன்னிதிடின் விழைகுவ சென்றுன். (கூ)

பெற்றதாய் தக்தை தமையன்பின் றனைவர் பெறுவழிச் சுற்றமுள் ளவளாய், புத்தியுள் ளவளாய்ப் பொருத்தியல் செல்வம் புகழுகுடிப் பிறந்தவள் புனித, மெத்தவுள் ளவளாய் மிகவுமே தூ லமெய்மிலாண் பிருதுவன் ளவளாய், சுத்தமில் லவளாய்ச் சரச நற் குணமாய்ச் சார்ந்தி னெடுவிலை தவளாய். (ய)

ஒத்ததாய் தந்தை சேரபுனோர்க் குறித்தா றுருபிய வினா றனச் சொருக்காற் கித்தமே யிங்கார் செல்வனே முறுவல் செயிருவாள் பழுதானவன் நிலமை, சுத்தகன் வளப்புர்க்கேம, பென்று சொல்லுவாள் பெருமையையுரைப்பான், பதக்கு மவ ளை [illegible] யப்பான்பார்த்திடிழ்க்கனிகைய ரியகபாள். (கக)

[illegible] சொல்லிய குற்றமுறை நீக்கி நி பெணகருத், தந்திட காதில் துரமெயிதோன்லே னவிதனிற் றை யவிழ்வன் டேன், சித்தியாமென்று திசப்பிறன சிவன் சேர்பி தர் பெடுற்றெனி, அத்தகாட்டு யமைபாதலத்து மகேந் தவன் தேடியேபடுத்தான். (கஉ)

இனியமை வேதம் பாதினை கூடி மிப்புவியறுமைக் காட்டு ளனியமிழ் முனிவ ஞசத்திய னையபா ளன்மகன் விருத்தையர் நல்லாள், பவினயதற் கெசிடும் மா நிலைக்கேட்டு மணமுடி மாதவர வெனை, மிணைமிகு வென்று வெறுதவ குலக்க வேதுமாக்கி யாருவை நிக்தான். (கங)

உயர்தவ மாடனு முன்னமு மகிழ்க்தே பொரு கொடிப்பொ முதினி லார்க்கெ, பயர்தவில வரம வையைபே கண்டா னமயமி கிழ்ந் தவர்மிக விழைந்த, பெயர்பெறு கின்று பெருமுப சாய் பெற்றவன் வருவதும் பேசி, அயர்வுறு தங்க னடிசிறு முன் டே பானமின் வரிவலைக் கேட்டான். (கச)

சிந்தையின் படியே சிறுவனின் மகற்குச் சேர்ப்பதே சிறப் பதாமெனக்கு, முந்திமோர் வேறு மூளர்கொலோவென்று முனி வரை வாழ்த்தி கீங்கு, வந்ததேயில்லை வருத்த நீர்நீர வதிதல் செய் திடுமிவ னென்றுன், முந்திட்டே லென்று முனிவருங் கேட் க முகமலர்க் திருப்பதாய் மொழிந்தான். (கரு)

காரிகை முனிவர் களித்தினி திருப்பாக் கன்னியுங் [illegible]
தோய, பாரிய கேசப் பாவைக ளுடனே புரிவுட [illegible]
டந்து, சேதாய் சென்ருள் செழும்புனல் தோய்ந்துபின் [illegible]
வந்திட வெண்ணித், தாமணிக் கன்னி தங்களோ [illegible]
டான் வரும் வழியினிற் கண்டான். (௧௫)

மதங்கொளு மியானை யுருவினைக் கண்டு மங்கையர் [illegible]
மனம்போல், மிதங்கொளாத் தூரமோடியே மெலிந்தார் [illegible]
வியன் விருத்தையுந் தனியா, போதுங்கிளர் பின்பே [illegible]
வழியிலுயர்ந்துள தூர்வையாள் மூடிப், பொதிந்து [illegible]
வீழ்ந்தன ளரியாள் பொன்னெனு மங்கலப் புதல்வி. (௧௬)

அந்தமா வானை யப்புறம் போக வரிவையர் யாவரும் வந்தே
யந்தநற் பெண்ணை யெங்கணுந் தேடி யெதிர்ப்பட [illegible]
லோடி, யுந்தநற் பெண்ணும் யானைகண் டோடி [illegible]
பின்புயாங் காணேம், சிந்தைநீர் வருந்த வேண்டிய [illegible]
ல்வியைத் தேடுமென்றார். (௧௭)

அமைந்தனர் முகத்தி லாவலித் தந்தோ வருந்தலைப் [illegible]
யைநீரே, புரிந்திரே வென்ருர் புராரிதன் செயலோ [illegible]
கேட்டவன் செயலோ, தெரிந்திலே மென்றாலவன் [illegible]
னைத் தேர்ந்திடுவாரெனச் சென்று, பிரிந்துபோ [illegible]
டோ நடைக்தார் பெரும்புதற் கேணியைக் கண்டார். (௧௮)

இறந்தன ளிண்டே யிருக்கிற வென்றே யினிய [illegible]
தன்னுயிரை, மறந்தவ ராலுற் மண முனைத் [illegible]
டைந்தன மென்று, சிறந்திடு நீட்டைச் செய்சிறு [illegible]
யியைத் தருகுவன் நிலநெய், மறந்திடா [illegible]
ன்றி மன்னிறுன் பெருந் தவமறையோன். (௧௯)

உக்கொரு நடத்தை யனுகியே தகவே யுளத் [illegible]
தவமியற்ற, முத்துமக் களிறும் வந்திவன் றன்னை [illegible]
துமியே செல்ல, வந்தவா றென்னென் றேதியா [illegible]
வசெழு கலிங்க நாடதனி, லந்தரி புரமென் [illegible]
ன்னிருன் வணிகர்தங் குலத்தான். (௨0)

அனையவன் றேவதத்தனும் பேரோனவனருந் தவத் தினும்
பெற்று, தகையனுந் தரும தத்தனு மவனுந் தழைபெருஞ் செல்
வமோடிருந்தா, னையுடன் பிதாவு மிறந்திடத் துயரி னழுந்தி
மேல்லைவாயி னவன்பால், விசயமா பிரச வாதிவந் தடைந்து மிகு
பொரு ளனைத்தையுங் கொணர்வாய். (௨௧)

இடம்பொருள் வைக்க வினியில்லை யென்றே யியற்றுவ னெ
னவுரைத் திட்டு, மடம்பெறு மனத்தோன் மனையுள் பொருளு
நிறையத் தருமமும் விற்றுத், திடம்பெற த்தானு மவைபெலாம்
வாங்கித் தெரியவோர் குகைதனில் வைப்பித், துடம்படப்புகை
யாள் மயங்குறு வஞ்சத் தொருகுகை முன்வினை வைத்தான்.

அப்பனை யிங்கு நினைக்கரி யாகவாக் கினேங் குறைகளொ
ன்றில்லை, முப்பயன் மனத்தாக் காளிமை நினைத்து முதுமகம் பு
ரிதரல் வேண்டும், அப்பகல் வரையு மனத்தெளை நினைத்தே ய
ருக்குவி முழுத்திரி வென்றே, செப்படி வித்தை காட்டியோன்
சென்றான் செல்வனு மவ்வணமிருந்தே. (௨௨)

போனவன் றன்னைத் தேடியே காணுன் புகுந்தறை திறந்து
பார்த்திட்டார், ஞானயின் குகையுங் கரியதாயிருக்க வவனிமேல் வி
ழுந்துயிர் மாண்டான், வானமர் தருமம் விற்றகாரணத்தால் வந்
னன் களியென வாய்ந்து, தானதை மாற்றத் தன்றவுந் தன்னிற்
றனியொரு நாடவந்தான். (௨௩)

அந்தியா முருவம் போயவன் ருனுந் தாங்கரும் விமான மே
றிக்கொண்டு, வந்தியா வெவரும் வழுத்துற வமரர் வான்பத மெ
ய்திருன் வள்ளல், சிந்தியா முன்போ லந்தநற் குளித்துச் செப்
பெருந் தவத்திரு வனும், வந்துடன் விருத்தையுயிர்தனை நல்
லெழுந்திடியே போயினன் மன்னே. (௨௪)

இக்கிளவி நீற்ற விவையெலாங் கேட்டே யெழின்மிகு மிரு
கதன் மேன், சங்கரற் றியானித் தூறு தவமியற்றச் சம்புவுமினிதெ
ழுந்தருளிப், பொங்கு மாதவத்தோய் வேட்ட வைபுகறி புரிகுது
ம் வேட்டவா றென்று, னங்கனு வடியேன் பவஞ்சவாழ்க் கையி
னுட முழுந்த லழுத்தோ வென்றான். (௨௫)

மிக்கமா தவத்தோ யுசத்தியன் மகளை மிருகடிமணம் புண
ர்ந்தே கைமைத், தக்கவாபூசை புரிந்திடி னினக்குத் தநயன் மார்

க்கண்டவ் வந்துதித்துப், பொக்கமாறியவன் பாலெண்மக் காதி
புண்ணியத் தலத்தினிற் போற்றி, சக்கைம் மருளாற் சம்மையும்
வென்றுநற்புகழ் பெருக்கு நின் வழிக்கே. (௧௭)

ஆதலினின்றே பருங்கடிக் குரிய வாக்கொள வேண்டுமெவ்வாறே, காதலைவற்குக் கடிமணம் புணர்த்திக் கலியாண சுந்தரநாம, மாதவர் வெமக்கு வழங்குக வென்று மறைக்குடன் போயினுன் வள்ள, லேதுவா விதற்கு மரணமாற வென்ன வியம்புவர் கற்றறிந்தவரே. (௧௮)

திருமாண்டுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩௦௦.

திருவாலத்துறைப்படலம்.

இசைகொ ளித்தல மொழிக்கண விதன்குட திசையி
னசைவி லக்கிடம் பதிக்கியே கலியுவ ருளாரோ
பசைவி னன்மைக விபாவையுக் பலித்திடும் பாரில்
வசைகள் பாவையு மொழித்திடி தன்பெயர் வழங்கில் (௧)

சொன்ன நாமமா லந்துறை யென்னவே சொல்வர்
பின்ன தின்பெயர் மாசிபம் பிரமன் றனபுர
மன்ன வாலயத் திறைவரோ டீசுர மென்னவு
மென்று நற்பாட்டிப் பேர் பெரியவா மதியே. (௨)

பெரிய மாதவர் யாவரும் பெயர்வுறு தமர்வார்
அருவி யாகதி சுவேதையு மன்பிடம் விப்பால
பிரிய மாக்கழு கரிசனத் தெகருமே பெருகும்
உரிய வாணியர் மறையுளார் குடிவகை யுமுள. (௩)

அருமை யாந்தல மீனத்திலும் பெரிதிதா மந்த
உரிமை யானதை யுரைக்கிறே னட்புறம் பெல்லாத்
தரும மாந்தலங் கேட்டிடு தாரணி முன்னம்
பெருமை வேலியி ளுறுதத்துப் பணியிட்ட பெறுவார். (௪)

வஞ்ச மாஞ்செய லரக்கனு மறுத்தித்தை வவ்வி
யொருத்த முண்டன னென்றுதா விரியியுங் கூற,

சஞ்ச மாயினான் கண்டனைதல் கந்தா மரிந்தான்
றுஞ்ச ஷற்றது மொழிபுமல் வரக்கன துருவம். (௫)

தீர் தண்டலைக்கறாதா யுடறுலே வெறுப்ப
பரி அற்றது விண்ணெறுமித் தித்தலப் பதியில்
மேரு, வினவாய் காவென கம்பது விளம்பச்
சேரு மீசனாந் தெவ்வர மளித்தனன் சிகிக்கே. (௬)

மெய்ய னுலத்த லங்கரும மவ்வுரு வாகி
செய்யாகேதவு முடல் பெறச் செப்பிய ராகு
முய்யுக் கோருட னுற்றன சொருகவ மாக
செய்யி னுக்கவன் சோருங் கதியினிற் சேர்த்தான்.

அச்சிரந்தலம் புரிந்ததா லத்தல மதற்கு
மெச்சிப் பேசினர் சிரபுர மெனவதை மேலா
வீச்ச விருட்சமும் வயந்தி மடபதி வதிந்தால்
கச்ச செய்கரு காடடா தோடிடும் கவிலின். (௮)

பன்னுமாலதிற் பெருந்தவஞ் செய்தனன் பலரை
பின்னாகரவத்தா லின விறைவனே கேளுஞ்
சொன்ன வரியன் சுதன்பெய ரிரணிய சொருபன்
றன்னைப் பேசக்கிடக் கிக்கு பவனை வதித்தான். (௯)

மக்கு ளினிறத் தகரனை மடியினில் வைத்தே
பக்கை வாஸ்வன் வயிற்றுள வதிர ரருந்த
சக்கை பன்னிபுந் சன்னதன் கொண்டுதான் சால
தக்கு றற்புவி யாவரயுந் தளர்வுசெய் துறந்தான். (௧௦)

அந்த வேளையி லண்ணனுஞ் சாபமா யமைந்து
சிந்தை கெட்டுறுந் திக்கண்மேற் சென்னியிற் சிறு
வுத்தி ஞானக முதிரமும் மொருகொடி குடித்தான்
சிந்தை கைநயன் சிதான சிறுகமா னவனே, (௧௧)

அன்று தொட்டவன் றயருளா ஞசித்தன் ஞகம்
வென்றி வேண்டியே புண்ணிய மொருதி மேவி
நன்றி பெறுதிடப் படுந்தான் பதத்தினை நாடி
பொன்று மய்யடி பூசனை விதிமுறை புரிந்தி. (௧௨)

பணிந்தெழுந்துநின் றஞ்சலி பன்முறை புரிந்து
துணிந்தெழுந்து தோத் திரம்பல கண்கணீர் சொர
வணிந்த கொன்றையோன் விடையின்மேற் றிருவுருவாகித்
தணிந்த கல்லருளோக்கினன் றருவனென் றிசைந்தான். ( )

பன்னகேசன்மேற் பள்ளிகொள் பசுந்துழாயவன்றான்
சென்னிசீருள செல்வமே சிவபெருமானே
இன்னலியாவையு மிரித்திடு வாயென விரந்தான்
முன்னிருக்கிடும் வலியெலாம் பெறுகென மொழிந்தான்

சொன்னபோதினிற் றுழாயவன் வணங்கியே சோதி
பின்னு நானரும் பிழைகளைச் செய்யினும் பெரிதா
வுன்னுமே துன்றன் கருணைசெய் வாயென வுரைப்பக்
கன்னல் வேளினைக் காய்ந்தவன் கடைக்கணித் தளித்தான்

மற்று மத்தலத் ததிசய மானதை வகுப்பாம்
ஒற்றை யாழியா னுலவுமா புவியையா ளுறுமேவான்
கற்ற நித்தகன் மாபிறன் கலிங்க நாடுடையான்
பெற்றமூர்தரு பிஞ்ஞகர்க் காளவன் கண்டாய். (௧௬)

காமர் தந்துறை சொன்னதாற் காட்டிடை வேட்டை
விளைதல் செய்திட விழைந்தனன் வெங்கதிர் வேலான்
களமனைத்திலும் வேடுவர் மான்வலை கட்டிக்
களப மான்முத லுயிர்வகை பலவுமே கவர்ந்தான். (௧௭)

கருதுவேட்டையாற் கடும்பகற் கண்டுகாவலனு
மரிது நீரெனப் பேர்க்கன னடவிகள் விட்டே
திரிதலனதால் வன்பனை யருவியுந் தேடித்
தெரிதல் காணலா மென்றவு ளேந்தனன் சிற்றார். (௧௮)

கன்றினன் பதி கடுகினன் கவிமறை வீதி
சென்றனன் ஊதிச் செழுமறை வேதியன் வீட்டில்
நன்றெனத் திரிந் துள்ளன பலவற்றை நண்ணித்
தின்றனன்னதைத் தீர்ப்பதற் கார்வலார் திறமோய். (௧௯)

ஆங்கு நற்பல பண்டங்கள் பாவையு மயின்றே
தாங்கு நற்பசி தணித்தனன் றரணியன் றனு

மேற்குத் தென்புலத் தவர்க்கென விட்டிய வெல்லா
மூக்கமுற்றுட னுண்டன னொருகொடிப் பொழுதில். (௨௦)

காட்டமைவுந்தான் பிதிர்க்கென நண்ணிய வெல்லா
மூட்டுஞ் செய்ததை புலத்துளா யுணர்விலா யையினுற்
காட்டி துற்றிடக் காகமாய்க் கனவுரு வெடுத்து
காட்டிற் செய்திடும் பிண்டமே பொசியென நவின்றான். (௨௧)

என்று சொல்லிய வந்தனன் பின்னரு மெய்திச்
சென்று பற்பல நதிவகை யெவற்றையுந் தேடி
பின்றிச் செய்தவன் றீதினைப் பிண்டமுண் டல்க
முன்றி னுற்றவன் வாயசமுனிவனை நோக்கி. (௨௨)

இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வுபாயம்நீ யிசைத்தே
யுந்தச் செய்திடற் றிகழ்மறை வேதனே யுணர்க்கில்
கெந்த நட்டினிற் பாதிகா டளிக்குவ னென்றான்
புந்தி வல்லனுங் காகமுஞ் சுற்றினர் புவியை. (௨௩)

சிறந்து சுற்றிப்பின் னித்தலம் வந்தன ரிவர்கள்
அந்த மைந்திடுஞ் சிகரியா னுற்றன ரன்றி
புந்தவர்வ ரனைத்தினை வலம்வந்து போற்ற
மங்கை பாகனும் மகிழ்தனன் மன்னனு மென்றான். (௨௪)

அங்கு வீற்றக் காகமா முருவமுங் கடத்தி
நங்கு மேனியும் பொன்னிறத் தரணிப னுறு
அங்க ளுபகா வெந்தையே யென்னையா ளுடையாய்
வந்த வென்விட்டை பாவெனப் பணிந்தனர் துதித்து. (௨௫)

என்று போற்றினு ளிறைவனு மிசைமறை யவனுக்
கன்று கூறிய படியவ னவர்க்கதை யளித்தான்
நின்று மம்படி யக்காப் பார்த்திப னுறைந்து
மன்ற லாரத்தா னன்பதிப் பொருளினை வரித்து. (௨௬)

பண்டை நாளுள வாலய மானதாற் பணிகள்
கொண்டல் காவிடு மதில்வகைக் கோபுரஞ் சுயிற்றிக்
கொண்டை யின்விழிக் கவுரியின் னிலயம் ளொரச்
சண்டி கேச்சர னிலயப் பணியெலாஞ் சமைத்தான். (௨௭)

பின்னு மாக்கமம் பேசிய படியெலாம் பிறக்க
முன்னர்த் தந்திடு மிலக்கினு முடிமுடி யுதவி
இன்ன லன்றியே பூசைக்கு வேண்டிய வெல்லாம்
உன்னல் கொண்டவ னுரிமையி னுவப்பொடு மொருங்கே. (௨௮)

அன்று தொட்டதில் விழா [illegible] மரபுளி நடத்தித்
துன்ற வாற்றவும் யாவரு மேசாலியு மமைத்து
நன்று மும்படி புரிந்துதன் குறிப்பிற்கு நடந்தான்
கொன்றை யான்பதி யடைந்தமை கூறினே முனக்கே. (௨௯)

சொல்லி வந்திடு தலத்தினிற் சுருதியே முதலா
வெல்லை யிற்றவ மிழைத்தவ ரீறிலா தவரால
சொல்லினும் புழி யாற்றிடுஞ் சிறப்புமிக் குற்ற
நல்ல தாந்தல மிதன்புடை நயின்றிடக் கேண்மோ. (௩௦)

திருவாலந்துறைப்படல முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் ௩௨௦.

திருவாதித்துறைப்படலம்

ஐம்புலத் திலையும் பால மன்று [illegible] மைந்தருக்
பம்புநற் பாமன் வாழும பதிதனை [illegible] வெள்ளி
[illegible] முனிவர் யாரு முறைகொண்டு [illegible]
சம்புவின் றலத்தைச் சார்ந்த சந்தத் துறையி தொன்றே. (௧)

[illegible] தன்மேய [illegible]
கொண்டவ [illegible] நன்கு கெழுமி [illegible]
[illegible]
கொண்டதோர் [illegible] பெரிய [illegible]. (௨)

வேறு.

[illegible] செய்திடவே முடிவுறு தெவர்க்குந் தாயத் தலத்
தினின் [illegible] மேன்மை [illegible]
[illegible] பின்னு
[illegible] மன்னின் திருமப்
[illegible]. (௩)

வேறு.

கம்புமா முனிவ ரனவ னத்திரி காமன்
பம்பு நற்றவம் புருதியின் மேம்படு பண்பான்
அன்ப மென்பதைக் கண்டறி யாதவ ரேய்மை
யின்ப மீந்திடு மிவன்மனை யெழிலனு சூயை. (௪)

கற்பின் மிக்கவ ளருந்ததி தன்னையே கடிப்பாள்
பொற்பு மேனியின் பொன்னுல கதனிலு மில்லை
சிற்ப வேலையிற் செழுங்கரத் தேர்ந்தவள் சிறப்பாள்
கற்க வேண்டினோர்க் கருளுவாள் கருணையே மிக்காள். (௫)

இல்லற மதனிலே யிவர்கள்வா ழுநாளி லொருநாட்
சொல்லு நல்லிசை நாரத முனிவனுக் தாயோன்
பல்ல நாளுமித் தோகையாள் கற்பினைப் புகழ்ச்சி
[illegible] யெவருமே யுகந்திட விசைப்போன். (௬)

வித்தை யீகவல் விருப்பொறுங் கடலைவை வேண்டி
பத்த ரத்ரைநத் திருமகள் வாணிபா ரதியாந்
அந்த கண்மலர் கமலினை கவிவுற வணங்கி
வெந்த கண்டவா யளித்திடு மென விளம்புற்றான். (௭)

எந்து காவிலு மெவருமே செய்திடா திதனை
யந்த காளிலெம் மான்முடி யுங்கொலோ வென்று
தந்த வார்குழ லாரவர் மூவருங் கழறச்
சூந்த மெய்ய வத்திரி முனிமனை சார்ந்தான். (௮)

இதனை மேற்கொளு நாரதன் விட்டது முனியத்
தருளாம் வம்மெனை வாசனுஞ் சடுதியி லமைந்து
[illegible]ருணை யந்தோடு மிருந்திடே முகமனு மிகழ்ந்திப்
பருணசன லைக்குநீர் வந்தவா றென்னெனப் பகர்ந்தான். (௯)

பார்ந்து கொண்டவிக் கடலையைப் பக்குவ மாக்கி
யீங்களித் திடுகயாவ் வந்தது மிதுவென விசைத்தான்
ஆங்கு யாந்திடு மம்முனி பன்னியுந் தானே
வாங்கி மந்திரத் தாவியே கொழுவுறத் தீந்தாள். (௧௦)

பதினு காதுவா வுலகத்திற் பக்குவம் பாவேன்
கத்து வாரிதி சூழ்புவி யதனிலுங் காணே
னித்த கைப் புரி மேவாரென வியம்பிமுன் சொன்ன
முத்த வாணனை யார்முன் போய்க் கொடுத்துவ மொழிந்ீர் ()

வெந்த கானவிக் கடலையை விழைவுடன் கண்டு
வெந்தி டித்தினி லெவர்களா லளித்ததென் றிசைத்தா
ரிந்த ரக்கனை யெரித்திடு மெரிக்கெரி யினையாள்
சுந்த ரத்தினுங் கற்பினுஞ் சொல்லொணு தினையே. (௧௨)

தண்ட காரணி யத்துள வத்திரி தவத்தாம்
கொண்ட நன்மனைக் கோலைதயாள் கொடுத்தன ளீதுக்
கண்டி போவெனக் கற்பினின் மேன்மையைக் காட்டி
விண்ட மாதவ முனிவனும் விரைவுட னகன்றான். (௧௩)

வேறு.

அகன்றனன் முனிவ மப்பா லலைகடற் பதிக மாகிப்
புகன்றிடு மங்கை கற்பைப் போக்குவ மென்றே யெண்ணி
நகம்பெரு முலிழு மேன்று நாயகர் தம்மை நோக்கிச்
சகர்தரு தலைவி ரன்னுள் கற்பினைத் தவிர்ப்பி ரென்றாள். (௧௪)

பகவர்தம் மாதா மூவர் பகர்ந்திடு மொழியைக் கேட்டு
பகவனுர் மூவர் தாமும் படிமிசைப் புருடராய்ப்
புகவன்றன் சத்தி பெற்ற பதியினைச் சமயம் பார்த்து
மிகவன்பி னுடை நீத்து வேண்டுவம் பிட்சை யென்றார். (௧௫)

நித்தியர் மூவர் கேட்ட வினைவையுங் குறிப்பும் பார்த்துக்
கத்தனன் பூசைக் காகுங் கமண்டல நீரை யள்ளி
சுத்தனை கற்புமேன்மை சூழ்ந்திடுஞ் சொல்லு முன்னே
அத்தர்தீர் பாலரவி ரென்றனு மாயி னாரால். (௧௬)

ஆங்குதன் பதியை யெண்ணி யம்புனல் தெளித்த போதே
நீங்கலைச் சிறுவ ராகுந் தேவியு மாடை நீத்து
பாங்கிபோ லமுத மீந்து பாலரை யேனை யிட்டா
டேங்கினுர் பலகா லங்கே தேவ மூவர் தாமும். (௧௭)

இப்படி யிருக்க வீங்கே யெனின மூவர் தாமுஞ்
செப்பிடுஞ் சுவலை யுள்ளார் செயல் மறந் தவர்களாகி
யொப்பிடா வினை யீட்டு முயர்முத்தன் மேற் கேட்டார்
மைப்படி யன்னுள் செய்யு மாயையின் வதிந்தா ரென்றார். (௧௮)

ஆந்தா லங்குச் சென்றே யவனை நாதித்துக் கேட்டாற்
போனபேர் வருவாரென்று புகன்றனன் முனிவனங்கே
நானது செய்ய நானந் தாங்கியே யந்த வார்தான்
காணவே பெரிதாவுற்றவர் தாயின் துறையைக் கண்டார். (௧௯)

அப்பொழு தங்கணின்றே யம்பிகை தவத்தைச் செய்தா
ளப்பொழு தாதிசக்தி யீசனு ராக்குவத்தார்
ஒப்பிலாப் பூசை செய்தா னுளமெலி அரைத்தா ரெங்கு
செப்புறுங் கண்ணு ளங்கு செடுந்துய ரகலச்சொல்வான். (௨௰)

இக்கடை புன்றன் சீர்த்தி தேவரா னவற்கு மில்லை
மிக்கனன் மனையே குற்ற மனைத்துமே வகல வன்பா
லக்கொடி மடவாள் பக்க மடைந்துநீ யவ்விக்கண்டு
நாக்கிமரக் குழை ன் கூறித் தொழுதுநீ காற்றுவென்றான். (௨௧)

அவ்வுரை தலைமேற்கொண்டே யரிவையாருவரோடு
மவ்வனுகுயை பாற்போ யறிவித்தா ரவைகளெல்லா
மூவருங் கங்கள் போற்று முதலுமை மலராள் வாணி
கவ்வையை யொழித்தே யெங்கள் கணவரை யளிநீ யென்றார் ()

இப்படிச்சொல்லைக் கேட்ட வெழிலனு குயை தாழ்ந்தே
மெய்ப்புக ழர்க்கிய பாத்ய வுபசார மனைத்துஞ் செய்து
கைப்புடுஞ் சிறுவர் தம்மைக் காவிரைத்தி முன்போற்
றப்பிலாத் தவிர்த்து விட்டே தையலீர் கொண்மி னென்றாள்.

தங்க ளுபகாரக் கூடுந் தன்மையா லாரம்பு ரித்தே
யெங்குள கற்பின் மிக்கா ரெவர்களு மின்னே யேற்ப
பங்க மில்லாமல் வாழப் பல்லாண்டு பலவாய்க்கூறித்
திங்கட ளங்க ளுற்றார் தந்தமக் குரியா ரோடும். (௨௩)

ஆலமுண் டவனைப் பூசை யம்பிகை புரிதலாலே
சீலமாந் தகைதினுஞ் செப்பாதி துறையாயிற்றன்

மூலமா மதனைக் கொண்டு முனிபல ருறைந் தாரங்கு
காலமும் பயனுங் கொள்வா ரீதன்றிக் கருத்திடாரே. (உரு)

என்னகர் விட்டு வந்திங் கிதிலா நாள்க ளாச்சு
தொன்னகர் தனிலே ராசன் றுரைத்துன மின்மையாலே
அன்னதா லூருக் கேக வனுமதி யருளீரென்று
மன்னவன் சொன்ன வின்கு மாமுனி யுரைக்கலானான். (உசு)

சொல்ல வேண்டிய தொருதுறை யிருக்குது அருந்தி
வில்லி யம்புவே னிருபனே நீயதைக் கேட்பாய்
தொல்லை நாளுன தேவரு முறைதல மிதே
யல்லவா லதின் மகிமையைக் கேளென வழங்கும். (உஎ)

திருவரத்துறைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கூடுஇ:

திருக்கரந்துறைப்படலம்.

மதிபுனலணியு மரிதிரன் பதுமசன் மருவுறு தலத்தினது பேகேணி, துதியரத்துறைக்கருக்காதமோராரையிற்சொல்லிடும் கிழக்குத்திசை யதனிற், பதியுளதொன்று நாமமற்றதற்குப் பகர்திருக்கரந்துறையாகு, நதியதின் றென்பால் தாட்டு முன்றுடைய நாயகராமருவாரென்றும். (க)

கழையொடு சாலி பரம்பையுங் கழனி கனத்ததெங் கதுவுமே சூழும், விழைவொடு பொழில்கள் விளங்குநன் குடிகள் விரிந்துள வூரினன்றமை, மழிவிலாத்தெய்வ நகரமாங் கோட்டையுழகிய போதற் காகு, மழைதவழ் பொதிகைய திலுறை முனியுமாயனும் பூசை செய்திட்டார். (உ)

ஆனதற் றலந்தா னமைந்ததை யறைவேன் றிருரிலறிந்தே யறிவாய், போனதோர் யுகத்தில் புரந்திடும் பாண்டு மரபுளார் புனிதனுய் வந்தா, ரானவருதும் நவோக்கிர ருமன் றன்வெகு திரளிகா வலனுய்ப், பாரூழும் புவியைப்பாலனஞ் செய்தான் பகர்மனு விதிப்படி பாரில். (ங)

ஆங்கவ னரச னானாதனி லனுக்கமே படைக்கல றனைப்பூங்கணைத் துன்பம் பொருந்தி யோர்கனியைப் புகழ்மணம் புரிந்தினி திருந்தான், றுங்கமன் னதனிற் சுதனிலாமையினாற் றவத்திஞர் தம்மருளாலே, தீங்கிலாக் குணமுந் திறல்வலி யூக்கந் திரண்டுள சிறுவன்வந் துதித்தான். (ச)

உற்றசேய் தனக்கு வயதோரீ ரேழி லுற்றதா யுலகுவிட்டொழிந்தாள், அற்றைநாட் சகல சாத்திரந் தன்னி லழகனைச் சிறுவனு மமைந்தான், மற்றமோர் கருமமனமுடன் செய்தான் மாநிதி மறையவர்க் கீந்தான், பிற்றைநாட் டந்தை மீனகேதனனாற் பெரும்பிணி யுற்றுடல்வெதும்பி. (ரு)

காந்தைய ராசைச் சடக்கொனு ததனாற் கடிமணம் புரிகுவனென்றே, யேந்துமென் மருங்கி யவன்மிக வெழிலா ளிசைவலாவிலக்குமிக் கொப்பாள், வாய்ந்தநன் மடந்தை வயதுளாளவளை வையகத்தோர்களு மறிய, ஆய்ந்திடு மாலை யணிகுவே னென்ன வவன்மக னதற்குமே நேர்ந்தான். (சு)

ஆதலாலந்த சித்திராங் கதையை யன்புடன் விவாகமே செய்தான், காதலா லிருவர் கலந்துறை நாளிற் கணவன்மே லன்பிலாளாகித், தாதவிழ் மலராடன்னுளத் தெண்ணந் தன்மகன் றன்னொடுஞ் சொல்லித், திநிலத்தனக்கே யுரிமையேனென் றதிமொழிசெவிப்பட வுரைத்தாள். (எ)

சொன்னதைக் கேட்ட கருணைசாரங்கன் சுரோத்திரமடைத்தநீ சொல்லு, மன்னவோர் மொழிக்கு மமைவனோ, வதுவுமநீதியோடறம் பழியலவோ, முன்னைநாளனைம் முறைமையோ பாவமூவுலகத்திலு முளதோ, அன்னைநீ யுரைத்த கட்டுரையாலே காகிபோய் வருவனென் றுரைத்தான். (அ)

காரிகை காணிக் கருதுவாள் யுத்தி காவல னிருந்திடனம்மைப், பாரிதா னலனென் றுக்கிலை செய்வான் பதியைவிட்டோட்டியே விடுவான், கோரினு ளுன்னஞ் சிறுவன்மேல் வைத்துக் கவிடில் குறைவராதென்று, சேரவே மனது திடம்பெற வெண்ணித் தெரிவித்தா ளரசனு மறிந்தே. (கூ)

மாயமா துரைத்த வார்த்தையைக் கேட்டு மன்னனும் மன
ம்பொருகுதித், தாயிடஞ் செய்த தப்பினன் மகனை தனிக்காக்தா
ளையுந் தறித்துத், தியனின் பாவந் தீர்க்குவோமென்றான் கொலை
செயுந்திபரையழைத்துச், சேயினைக் கொடுபோய்ச் செழுஞ்சரா
தனிற் சிக்கிரங்கால் கரஞ் சிதையின். (௧0)

என்றுதான் சொல்லியேத்திறை தனக்கு யிணைந்திட வகை
மிக வுரைத்தே, கொன்றுறப்போன குழவியின் வலக்கால் குறி
ப்படி வலக்கரங் கொய்தார், கன்றியே யவருங் கருமமென்ற
கன்றூர் கடுங்கொலை யாளருங் கடந்தார், இன்றிவன் புரிந்த பழி
யென வந்திவ் வெய்தின விரவினி லிருளே. (௧௧)

அண்டர்கள் முனிவரியாருமே துதிக்க மதிதேலறிருறைந்
சிறுவன், கண்டுமுற் காலஞ் செய்வினைப் பயனால் கடுனரும்
வினையிது வென்றே, கொண்டவிவ்வுலகில் இறைந்தினி திருக்
கும் கோலமே நீயெனைக்காவாய், பண்டுநீகூட லாடிய பரமாபூ
ருணக் கழகதோவென்றான். (௧௨)

அந்தமாய்ச் சொல்லியழுமவ னுரையை யண்டர்க ளாதிக்
கதேயன்றி, முந்திபக்துறையும் பூவாசகனுமே மூறைதனைக் கே
ட்டருள் செய்யாக், சிந்தையாய் நின்றான் சேர்மறை யிடற்றான்
திருவருள் மேம்படப்புரிந்தான், விர்லதுயமதனை விளம்புவோ
மென்று வேயிவ முனிவனும் விரித்தான். (௧௩)

முந்திய யுகத்தி னிருதாயிருவர் வில்வலன் றனைவன் வா
தாபி, விந்தையாயி ருவர்க்குளாரவரோ வீரமும் மாயமும் மிக்
கார், தொந்தமாம்பாவந் தொலைத்திடும் வாரணசியின் வழிகளிற்
றெக்கார், சுந்தரமான யாத்திரையோர்கள் சோறனும் மடமெ
னத் தொடுத்தான். (௧௪)

வந்தவர்தம்மை வகையுட னழைத்து வழங்குவான் கறிக
ளோடன்னம், பக்தியில் யாருமுண்டபின்னந்தகக் கறிவகை யசி
சமயமவனைத், தொந்தமாய்விருந்தைத் தனிவிறல் லழைக்க வுண்
டோர் வயற்றி னின்றுடனே, வந்தான் விழித்து வா வென்சொ
னுமுன் வருவன் வாதாபியென்பவனே. (௧௫)

இப்படியாக விருவரும் வழியில் லெவரையுந் தீங்குசெய்
திருந்தார், யைப்படிருமமுறவிவனு மதுவோமார்க்கமென்றவ்வி
டம் வந்தார், அப்பொமுனிக்குத்தக்கல்விருந்துதந்தபின் றம்
பிவயக்கூட அப்பிலாமுனிவ ஞோர்ந்திதை யொழிக்கவுன்னி
யே சீரணமென்றான். (௧௬)

பட்டவான் சொன்ன மாற்றமுன் னவனும் மறலிதன்னுலகி
னடைப்புகான், விட்டிடாத்துணைவன் பெருந்துயருழந்து வேன்
டி நன் முனிவனை வெகுவாய்ப் பட்டதுபாவம் போக்கிமுன் செய்து
பாத்தினை யொழிந்தது வேண்டி, இட்டமாய் வேள்வி யியற்று
வேன்றற்குக் காவல்நீயிரு வென விசைத்தான். (௧௭)

கொட்டமாயிருக்கு மகரர்வாழ் நாளுங் கொடும்பசித் தீயி
னுடெழுநிகாரன், கட்டமாயிவனைத் தடக்கலே யினைத்து கண்ணு
தலவனே யகுதிக், சட்டமாய்வேள்வி சமைத்தனனுக்குச் சாக்
சனர்வந்தவர்க்கெதிராய், இட்டமாம் வரமீந்தனனென்றுனந்த
துவில்வலன் முனிவனாயிருந்தான். (௧௮)

அப்பொழுதங்கே வைத்தியராமேயமைந்தவன்போகத்திச
ன், செப்பிடும் முறைமைப்பேருள் செய்பூரணி தான் சேயழு வத
னைகேட்டுத், தப்பிலாதவனுந் தனிபனுந்த் துயரந்தாங்கிட
வசமிலாதவனாய், இப்புவனத்திற் கிறைவனுப் பின்னுந் திறுவ
னுமயிருந்ததைப் பார்த்தான். (௧௯)

அப்பனே யிக்கு வழுதூர் யாரோ வஞ்சலென்றவனை நீய
சிப்பாய், அப்பனே யென்றுதாய வனுரைத்தான் அர்க்கையை
வென்றகாலனும், கொய்யுகற்களும் காமுக்கூடவே குற
கிளைவளர்க்கத்துறையே, அப்பனு மெழுந்தே யானடியனிக
தே யண்ணலைப் பாடினனத்தம். (௨0)

விண்ணவர்மலரின் மாரி விட்டுறைந்தார் வினையை நாச
ந்தென்றெறிந்தான், பண்முறை முனிவர் மக்களமறைந்தார் பல்வி
யுத்த வைந்தனர்பலகாற், கண்ணனுமயனுங் காரொவின்று
கண்டலன் முதலியோர் வந்தார், கண்ணுதலோனுங் கருணை
செய் தளித்தான் காவலனிதனை யே காணான். (௨௧)

புதுமையைக்கேட்ட புகழ் நகேந்திரனும் புகழ்மகன் றன்னையேபுல்லிச், சதிசெயுந்மனையைக்கொலைசெயும்படியாய்ச் சாற்றினன்சகலமும்மறிந்தவன், விதுவணிபரமன்விரும்பிவாழ்கோயில் விழைவுடனோடி வந்தடைந்து, அதினுள கோயிலனைத்தையும் புதுக்கியழகுடன் றிருவிழாவமைத்தான். (௨௨)

கண்டதற் கருள்செய் நாதனல்லருளா னாட்டினிற் றன்பமுற்றோர்க, ளெண்டிசை யுள்ளோரிங்கு வந்தமர்ந்தேயெழினதி மூழ்கியே யெண்ணைக், கண்டுமை போகிங் கருத்தினி லிருத்திக் கைதொழு முனிவனைக் காணிற், பண்டுள குறைபோய்ப் பரகதி யடைவர் பாரெனப் பரமனும் பகர்ந்தான். (௨௩)

கண்டிலஞ் சிலந்தந் தான்கொணர்ந்தேனுந் தந்தநற் பணத்தினாலேனும், கொண்டதிலமுது கொடுத்திடிலொருவர் கோவதையாயிரத்ததிகம், விண்டருமமரருலகமேத்திடுவர் மேன்மைகொள் விமலன்பாலடைவார், பண்டுபோல்காதுங்கைகளுந் துண்டபாலனைப்பட்டனைந் சேர்த்தே. (௨௪)

சத்தியன்னீயே சற்குணன்நீயே சற்புத்ர சிரோமணிநீயே இத்தலமோச செய்தேகன் விடுத்தே யிறையுமே தான் றவமுற்று உத்தமதலத்தின் பெருமைகளெல்லா முனையே புபந்தனக்குரைத்ததுவே பெருமையைப்பெறுமென் றுவிரித்தனர்புராணிகர்விளக்க. (௨௫)

திருக்காந்துறைப்படலமுற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் ௧௮௨.

உபந்நியாசப்படலம்.

படித்திடுந் தலங்க ளனைத்தும் பாரிற் பகரினும் புனிதமொன்றாக்கு, அடுத்ததை யன்புடனடைந்தான் பணியை யழகதாய்ச் செய்வதே யானால், கொடுத்திடும் பலன்கள் யாதெனிற் கேட்டுக் கொண்டவையாக்க கூறினன் வல்லு, மெடுத்ததின் பெருமை யியம்பிவன் சருக்க மெளிதினிலறிந்துகொள்ளென்வே. (௧)

வேறு.

மிக்கவெட்டொடு மெட்டெனுங் கலையினை விரிவாய்,
தக்குமிம்மொழித் தரணியா லெவர்களு மறியச்
சிக்குறற்புய னெவற்றையுஞ் சிந்திடா தெடுத்துப்
பக்குவத்துட னுரைத்தன னுள்ளத்திற் பதிய. (௨)

ஆன தாலதை யறிந்ததைக் கேட்டதை யளவாச்
சேனை சூழ்புவிக் காசெனச் செப்புவே னுனக்கு
கான மூத்துறு மாதியாந் துறைதனைக் கண்டு
தான மேசெய வாதியீச் சுரன்பதந் தாமே. (௩)

பெருத்தெ தூத்திடும் பெரும்பொரு ளளித்திடும் பிசகாக்
கருத்தி னூற்றிடு வருத்தமுங் கடத்திடுங் கனவில்
உருத்திடு முள மருட்டினை யொருகொடி யோட்டும்
வருத்த வைம்புலன் வாடிவந் தவர்க்கவை வாங்கும். (௪)

பின்புரைத்திடு மாலயன் றனை பெரும் பேற்றை
யன்பு ற்றருள் வலிமையு மேவிடு மதந்தோர்
தன்பலத்தையுங் கொடுத்திடுந் தாரணிசெய் வினையை
முன்பகற்றிடல் மோக்ஷமு மொடிவினிற் கொடுக்கும். (௫)

நல்ல மான்றுறை தலத்தையே நாடினன் றவர்க்குச்
சொல்லு மாரியுஞ் சுதருடன் வாழ்வுசுத் தமுமே
எல்லையில்லுறுங் கள்வரு மவனிட மெய்தார்
மல்லலம்புவி மன்னவ மனத்தினிற் கொள்ளே. (௬)

தந்தை தாய்தருஞ் சாபமுந் தன்னைவிட் டோடு
நிந்தை யென்பது கெடுமிலத் திருந்திடா தொழியும்
முந்தை யோர்தம் பங்கின்மேற் பங்குகொண் டோரும்
புந்தி நேருறும் பிள்ளைகள் விரைவினிற் பேரக்கும். (௭)

கஷ்ட நீக்கிடுங் கருதிய தளித்திடுங் காயக்
குஷ்ட நீக்கிடுங் கோகுலப் பதவியுங் கொடுக்குஞ்
சிஷ்ட ராமுனி வசிட்டன்றன் றுறையினைச் சேர்ந்தால்
இஷ்டமாம்பலன் மாநிலத் தடைகுவ னினிதே. (௮)

காட்டு மித்தலங் கருதிய நாலதி வனைத்து
மீட்டு மிச்சையு மிறைவன் பதவியு மீயும்

மீட்டு நால்வகைச் சேனையு மேதினி முழுதும்
கூட்டி வைத்திடுங் குறுகிடி லவ்வாத் துறையே. (௯)

அன்றி யூக்கம தவித்திடு மாம்பல னெல்லா
மொன்று கூடுடு முளம்புறம் போடிடா துறையுங்
குன்றெ னும் புயமற்றதிற் குறைவெடுங் குணமாம்
வென்றி யில்லவ ளிருப்பிது மிணைப்பிறும் விரலாம். (௰)

திருக் கரத்துறை யுறைபிணி யனைத்தையுந் தீர்க்கும்
பெருக்கும் வித்தையும் பெருகும் விஞ்ஞானமும் பிறக்கும்
செருக்குந் தீயவை யனைத்தையும் போக்குறுஞ் செல்வ
வருக்க மியாவையு மளித்திடுங் கண்டத்துறை மன்ற. (௧௧)

விண்டவித்துறை யேழுமே முறைமையின் விழைபக்
கொண்ட மிட்டிறுங் குறிகளொன் றானத்தனிற்கோடி
விண்டு மார்க்கத்தைத் துறையென விளம்பினர் விழைவாய்க்
கண்டு கொண்டவர் வீட்டைக் காணுவர் கருதில். (௧௨)

அன்னமா மடஞ் சத்திர மாலையுஞ் சமைத்தே
சொன்ன கோபுர மேரிறும் பொய்கையே தடாகம்
பன்னும் வேதநற் பாடசாலைமுதற் பலவு
முன்னி யாக்கினோ ரடைகுவர் முடிவிலன் மோக்கம். (௧௩)

வேறு.

என்று மாதவ னியம்பது மெழின்மிகு திரிபுவனன் றன்
துன்று மாலையக் திருமதிற் சூழறைத் தேவர்தங்கோயி
லென்று கூவனுல் வீதிக ளுயர்தரு பூமலர்ச் சோலை
மன்று நாடக மாளிகை தனிபுனற் றடமெலா மமைத்தே. (௧௪)

வேறு.

நித்தியம் பூசை குறைவிலா திருக்க நிவேதனம்முதலெல்லா வினை, சத்திய விளக்கே யென்ன வாகனமுஞ் சாத்திடு ரதமுத லிவையும், எத்தல மேனு மிணையிலை யென்ன வேழ் பிரகாரமுமெழிலாய்த், தத்தமாயிவைக ளடைபெற வதற்காச் சாச்வத பூமியும் விட்டே. (௧௫)

வேறு.

காடுக ளழித்துப் போக்கிக் கனத்த பட்டணமாச் செய்தே
பீடுறும் பிறைகள் பார்க்கப் பெருமதி காரி வைத்தே
நாடுமென்னகர மேத கல்விமட் தருவி ரென்றான்
விடுகீ ரேர வின்னே வேந்தனே யேகுகென்றான். (௧௬)

சொந்தமா மூருக் கேகிச் சூழ்புவி யரசு செய்து
வந்தவவ்வரசன் றனும் வழிவழி குலத்தோர்க் கெல்லாம்
அந்தவேழ் துறைக் குந்தானே வாதிக்கம் பதிவு செய்தே
சிந்தனை செய்து வந்தான் செகத்துளோ ராருங்காண. (௧௭)

உபநியாசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆத்துறை நாதன்வாழி யடியார்க ளாரும் வாழி
ரேத்துறை யேழும்வாழி சேர்ந்துறை யுற்றோர் வாழி
விரித்ததை யுரைத்தார் வாழி வேந்தன்மா மறைகள் வாழி
தரித்ததைப் பார்ப்போர் வாழி சகலமும் வாழியாமே. (௧)

தேவர்கள் யாரும் வாழி திருநீறஞ்செழுத்தும் வாழி
மூவரும் வாழி பின்னு முத்தமிழ் நூலும் வாழி
யாவரும் வாழி யித்தவாத்துறைப்புராணஞ் சொன்ன
பாவலர் கற்றோர் கேட்டோ ரெழுதினோர் படித்தோர் வாழி. ()

திருவாத்துறைப்புராணம் முற்றிற்று,

ஆ படலம் ௨௦க்கு கூடிய செய்யுள் ௩௬௬.

திருவாத்துறைப் புராணம் பிழை திருத்தம்,

விஷயம்	பக்கம்	பாட்டு	அடி	பிழையுள்ளது	பிழையில்லாதது
[illegible]	9	2	4	சிவனையல்லாத்	சிவனையல்லாத்
முன்னோர் சொற்படலம்,	7	2	3	பாதயத்தவ	பாசயத்தவ
	டிெ	3	4	விரும்வி	விரும்பி
சாட்டியப் படலம்,	9	4	4	மயத்தின்	சாகரத்தின்
	10	9	1	செடியாரின்	செடியாரின்
	15	6	1	வகர	வாரகளை
	33	17	1	பேசிரவிலுை	பேசிராவிலாக
	35	11	2	அமயமது	அமயமது
	44	8	2	செருன்	செனருன்
	52	27	2	[illegible]	[illegible]
	57	10	4	மதுத்திரசன்	[illegible]
	50	19	4	வசதமி	[illegible]
	டிெ	21	டிெ	குறான்	[illegible]